

Αναμνήσεις

Κάποτε, ἐπ' εὐκαιρία ἀναμνηστικῆς τελετῆς, γάμων βασιλέων ἢ πριγκιπῶν, μιᾶς ἐπετείου ἑορτασμοῦ ἐνδόξου πράξεως, μάχης ἢ μεγάλου γεγονότος, οἱ βασιλεῖς συνείθιζον νὰ ὀργανώνουν μεγάλας ἱστορικές ὀπλομαχίας, ἱπποδρομίας, ἀναστατώντες τὰς ἀρχαίας παραδόσεις καὶ τὰς μεγαλοπρεπεῖας τῶν αὐλῶν τῆς Σαβοΐας, τὰς ἐφιππούς μονομαχίας τοῦ Ἐμμανουὴλ Φίλιππερτο, τὰ βασιλικά κυνήγια, τὰς πρώτας μονομαχίας, τὰς νυκτερινὰς καὶ ἡμερησίας ἑορτάς, τὰς διδομένας εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Πεδεμοντίου, πρὸς τιμὴν τῶν ξένων Ἡγεμόνων, τῶν ἐπισκεπτομένων τὴν Ἰταλίαν. Αἱ πόλεις τῆς Ἰταλίας, ἐκ περιτροπῆς ἐφιλοξένουν, ἱπποδρομίας καὶ συναντήσεις διαφιλονικιοῦσαι τὸ ἐπαθλόν. Καὶ κατὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Οὐμβέρτου τοῦ ἰου, αἱ διάφοροι ἱππικαὶ ἑορταί, ἀπὸ τὸ Τουρίνον ἕως τὴν Νεάπολιν, ἀπὸ τὴν Φλωρεντίαν εἰς τὴν Ρώμην, ἐφθονον τὸ ἀνάτατον θαυμαστὸν ὄριον. Τὰ πλέον διάσημα ἱπποτροφεῖα, ἐπρομήθευον τοὺς ἵππους, οἱ ὅποιοι, στολισμένοι μὲ βελούδον καὶ χρυσόν, ὁμοίουν ὥς νὰ ἐξῆλθον ἐκ τῶν ἱπποδρομιῶν τοῦ « Τέστα ντὶ Φέρρο ». Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον καὶ αἱ πανοπλῖαι, τὰ λοφία, οἱ μεγάλοι μανδύαι ἀπὸ ἐρμίνης, οἱ θυρεοὶ καὶ τὰ σκαλιστὰ ὅπλα προσερχόμενα ἐκ τῶν βασιλικῶν ὀπλοστασίων. Ὁ Κόμης τοῦ Τουρίνου, ὁ Δούξ τῆς Γενούης, αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουήλ, τότε πρίγκηψ τῆς Νεαπόλεως, δὲν ἐδίσταζε νὰ φορέσῃ τὰς ἐπιδιορθωμένας στολὰς καὶ τὰ ἐκ τριχάπτου περιλαίμια. Αἱ ἱπποδρομίαι διήρκουν μίαν ἡμέραν, ἀλλ' ἀντεπροσώπων ἱστορίαν αἰώνων. Ἡ ἱστορία τοῦ οἴκου τῆς Σαβοΐας, εἶναι ἡ ἱστορία τοῦ βασιλείου τῆς Ἰταλίας.

Ο ΔΟΥΞ ΤΗΣ ΑΟΣΤΗΣ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Κόμητος Μπιανκαμάνο.

Ο ΚΟΜΗΣ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΝΟΥ μὲ τὴν στολὴν τοῦ Βίκτωρος Ἀμεδαίου.

Ο ΔΟΥΞ ΤΩΝ ΑΜΠΡΟΤΣΙΩΝ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Ἀμεδαίου τοῦ 8ου.

ΒΙΚΤΩΡ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ὁ 3ος, τότε πρίγκηψ τῆς Νεαπόλεως.

ΒΙΚΤΩΡ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ὁ 2ος, Βασιλεὺς τῆς Σαρδηνίας.

Στοὰ τῆς Παλιγγενεσίας

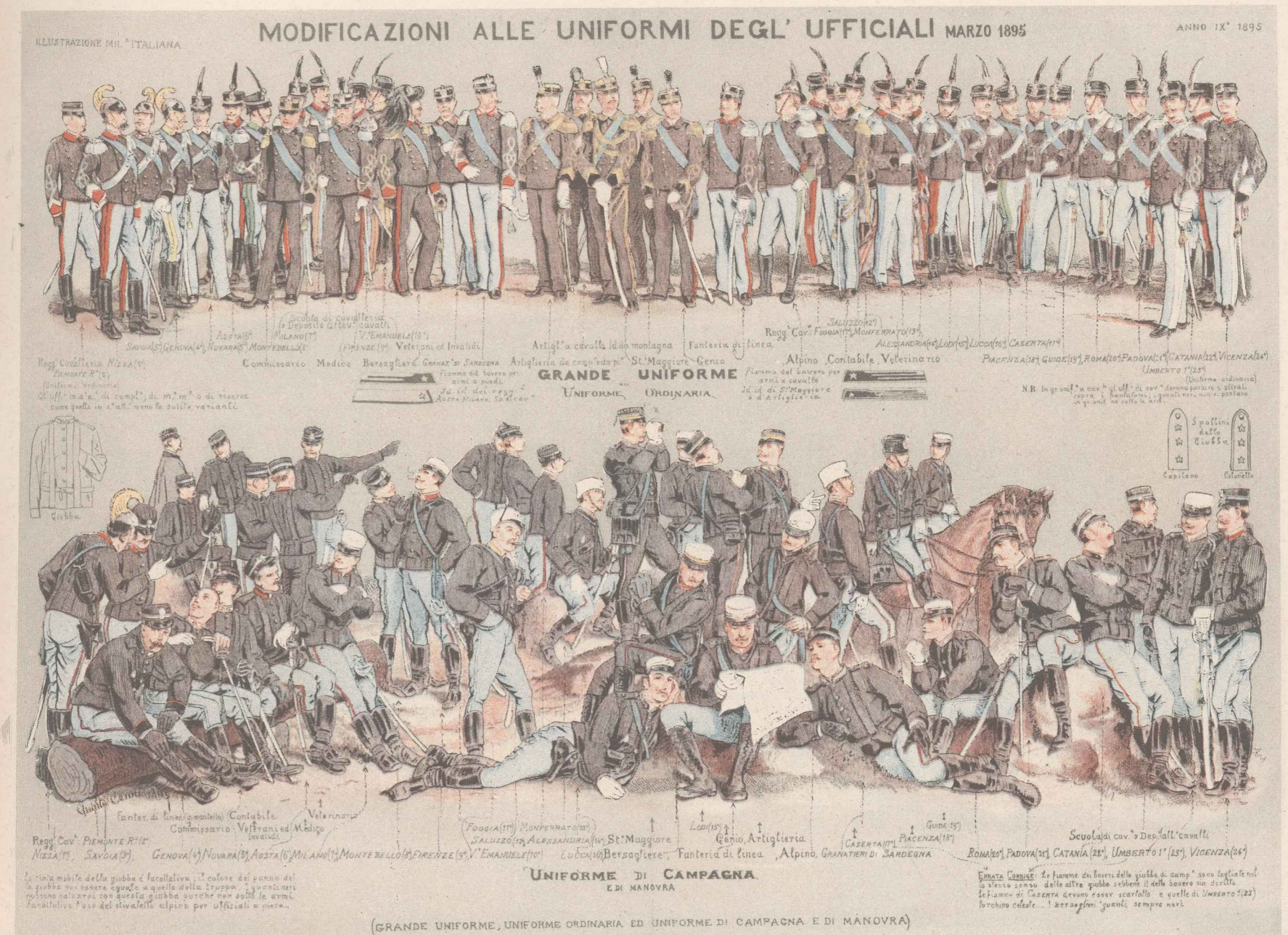
Μεταξὺ τῶν ἐνθυμίων τοῦ παρελθόντος, αἱ παλαιαὶ λιθογραφίαι, τῶν πολέμων τῆς ἀνεξαρτησίας, εἶναι προσφιλέστεραι ἀπὸ οἰονδήποτε ἀριστούργημα. Λιθογραφίαι μὲ δύο ἢ τρία χρώματα, μὲ τὸν Κάρολον Ἀλβέρτον μὲ στολὴν ἐκστρατείας, ἐν τῷ μέσῳ κατασκευῶσας τῶν γρεναδιέρων. Λιθογραφίαι εἰκονίζουσαι πυροβολητάς, ἐπιτεθεμένους μὲ τὴν κραυγὴν « Ἐμπρός Σαβοῖα ». Ἐπιθέσεις ἱππικῶν, εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Λομβαρδίας καὶ τοῦ Πάδου, μὲ τὴν ἐπανάληψιν τῆς ἰδίας κραυγῆς. Πάγματα ἀναγνωρίσεως. Ἐφοδοὶ μὲ ἐφ' ὅπλου λόγγην. Ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουήλ ὁ 2ος καλπάζων μὲ γυμνὴν τὴν σπάθην. Ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουήλ ὁ 2ος διατάσσων τὸν στρατηγὸν Τζιαννίνι νὰ διαβῇ τὸν Πάδον. Ἡ συνάντησις Βασιλέως καὶ Γαριβάλδι εἰς Τεάνον. Ἡ γαριβαλδινὴ ἐποποιεῖα, ἀποβιβάζει εἰς Σικελίαν. Ἡ νύξ τῆς Μαρσάλα. Ἡ ἀφιξίς εἰς Παλέρμον. Ἡ μάχη τῆς πεδιάδος. Τὰ ὁδογράμματα. Ἡ ἐγώνια τοῦ πληγωμένου ἐπὶ τοῦ ἀγροστρώματος. Μεταξὺ τῶν πιστῶν λοχαγῶν. Ὁ Ἡρώς μετὰ τῆς Ἀνίας ἐφιπποί. Ἐπειτα πάλιν βερσαλλιέροι. Ἡ ρωγμὴ τῆς πόρτας Πιά. Ἡ κατάληψις τῆς Ρώμης. Ὁ Λουκιάνος Μανάρρα μὲ μύρσην στολὴν, κινῶν τὴν σπάθην ἐντὸς τοῦ καπνοῦ. Ὁ μαχηστὴς τοῦ Καρέττο ἀποθνήσκων ἐν τῷ μέσῳ τῶν πυροβόλων του, συνιστῶν εἰς τοὺς ἀνδρας του νὰ ἀμυνθοῦν μέχρις ἐσχάτων. Πυροβολικόν, πεζικόν, σκοπευταί, ἱππικόν, στρατιώται τοῦ Πεδεμοντίου καὶ τῆς Σαρδηνίας, γηραιοὶ γρεναδιέροι μὲ τὸ ὕψηλόν πηλίκιον, μὲ μηλωτὴν καὶ πάντοτε ἡ ἴδια ἡ κραυγὴ, ἡ ὁποία λαμποκοπᾷ περισσότερο καὶ ἀπὸ τὰς σπάθας καὶ τὰ ξίφη. « Ἐμπρός Σαβοῖα ». Καὶ αἱ περίεξ οἰκίαι καίονται, ὅπως καὶ τὰ δένδρα ἀπὸ τῶν ὀπλοῶν ἢ σκοπιὰ παραμυνοῦναι μὲ τὰς διόπτρας. Καὶ ὁ ἀποθνήσκων στρατιώτης, χαιρετᾷ τὴν σημαίαν τοῦ συντάγματος καὶ μὲ μόλις ἀκουομένην φωνὴν λέγει: « Ἐμπρός Σαβοῖα ». Λιθογραφίαι μὲ δύο καὶ τρία χρώματα, λιθογραφίαι μὲ ἓν καὶ μόνον χρῶμα μ' ἐν ἀπόσπασμα τοῦ Μαιάκη, ἐνὰ στίχον τοῦ Ἀλεάρι καὶ τέσσαρας ἢ πέντε λέξεις τοῦ Βασιλέως εὐπαικίδου.

ΠΟΛΕΜΟΣ τῆς Ἰταλικῆς ἀνεξαρτησίας. Ἐκστρατεία τοῦ στρατοῦ τοῦ Πεδεμοντίου, τῷ 1848.

ΘΑΝΑΤΟΣ τοῦ Μαρκήσιου τοῦ Καρέττο, γενικοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ πυροβολικοῦ, κητὴ μίαν πεισματώδη σύγκρουσιν.

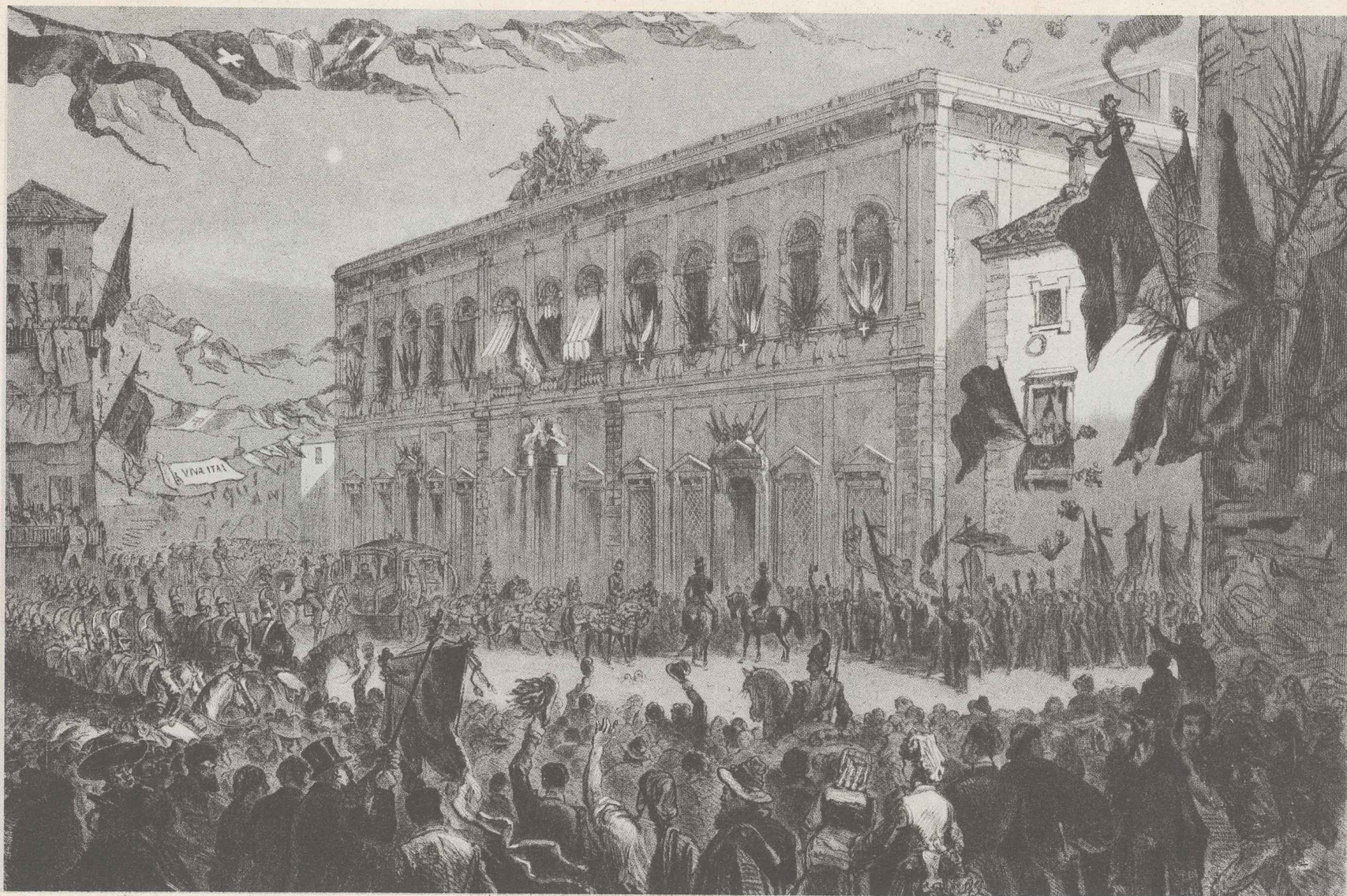

ΙΤΑΛΙΚΑΙ ΣΤΟΛΑΙ ΤΗΣ ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑΣ.

Η ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ τῆς Ρώμης. 20 Σεπτεμβρίου 1870.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ Βίκτωρ Έμμανουήλ ὁ 2ος φθάνει εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Κυρηναλίου. 2 Ἰουλίου 1871.

ΤΥΜΠΑΝΙΣΤΑΙ, σαλπικταὶ καὶ ξυλουργοὶ τοῦ στρατοῦ τῆς Σαρδηνίας.

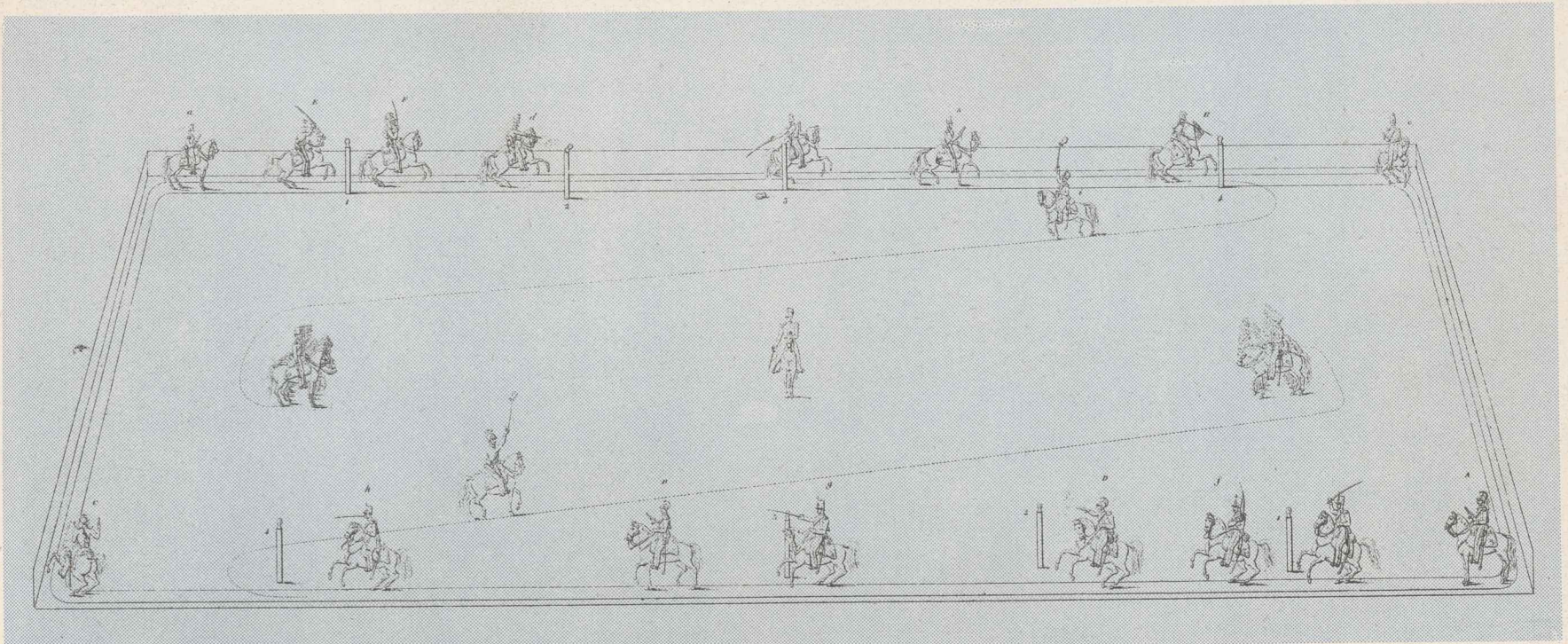
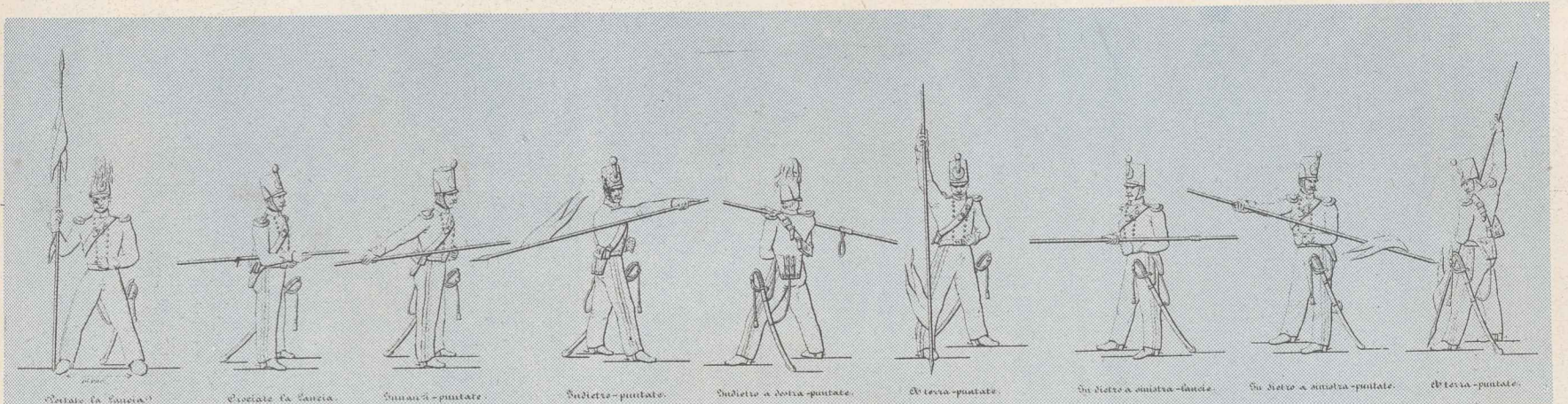

ΕΛΛΑΦΡΟΝ πυροβολικόν.

Αὗται δὲν εἶναι στολὰί, ἀλλ' εἰκόνες στολῶν. Αἱ με-
γάλαι στολὰί, κοσμημέναι μεθ' ὀφθαλμοῦν κρεμαζομένων
ἀπὸ τοῦς ἐκ μελωτῆς πύλους. Περισκελίδες ἐφαρμύζου-
σαι ἐπὶ τῶν κνημίων, ὡς στήλαι κοραλλίου, αἱ ξιφοθήκαι
ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, ὅλαι ἐκείναι αἱ ἐπωμίδες, με-
ταξὺ κομβίων καὶ σειρητίων, μετὰ ἀπαστράτοντα χρώ-
ματα τῶν κομβίων χιτῶνίων, τῶν τελευτούντων εἰς πα-
γίδα, εἶναι εἰκόνες. Τὸ ἐκ βελούδου τρίκωρον τοῦ σαλ-
πιγκτοῦ καὶ τοῦ τυμπανιστοῦ τοῦ στρατοῦ τῆς Σαρδηνίας,
εἶναι μία εἰκών. Ἐκ τῶν ὀργάνων αὐτῶν θὰ ᾄδοντο
νὰ ἐξεέλθουν τυμπανισταὶ καὶ σαλπικταί, διὰ νὰ σημάνουν
τεμάχια ἐκτὸς προγράμματος, ὅπως οἱ σολίστ. Ἐφιπποὶ
ὁμοιάζουν μετὰ μικρὰ ἀγάλματα, καὶ ἀκόμα ὅταν σημεί-
νουν ἐφοδόν, εἶναι θαυμάσιοι. Χειρόκτια, λοφία, κράνη,
ὑποδήματα φθάνοντα ἄνωθεν τῶν γονάτων. Αἱ στολὰί
τοῦ 800 ἔχουν ὀλιγώτερον ὕψος. Οἱ στρατιῶται τοῦ
τάγματος Καζάλε, ἐνεκινίσαν νέαν μέθοδον διὰ νὰ συγ-
κρατεῖται εὐθὺς ὁ γυλιός. Τὸν γυλιὸν αὐτόν, τὸν ὁμοιά-
ζοντα μετὰ μικρὸν ἐρμάριον, ὑπενδεδυμένον μετὰ δέρμα ἐρι-

ρίου, καὶ ὁ ὅποιος μᾶς ἤρесе τόσον, ὅταν εἴμεθα παῖδιά.
Τὸ πηλίκιον εἶναι ἀκόμη ὕψηλόν καὶ τὸ χιτῶνιον εὐρύ.
Ὁ πυροβολητής, ὁ ἐλαφρὸς ἵππεύς, ὁ σκοπευτής, εἶναι
οἱ τρεῖς πρόγονοι, οἱ περισσότερον θαυμαζόμενοι, τοῦ
στρατοῦ τοῦ Βικτωρος Έμμανουήλ τοῦ 2ου. Ὁ μυστα-
κοφύρος σκοπευτής, τῶν πολέμων τῆς ἀνεξαρτησίας,
εἶναι μία στρατιωτικὴ εἰκὼν τῆς νεαρᾶς Ἰταλίας. Κατ'
αὐτὸν τὸν τρόπον ὁ ἐρυθρὸς χιτῶν, ὁ ἀεὶς τῆς Σαβοΐας
ἐπὶ τοῦ ἡμισκλήρου πηλίκιου τοῦ στρατιώτου ὁ ὅποιος
ἐπιτίθεται μετὰ τὸν γυλιὸν καὶ ἐφ' ὅπλου λόγχην. Οἱ λο-
γισταὶ φέρουν περὰ, οἱ ἱππεῖς φέρουν περὰ, ὁ ἀστυφύλαξ
ἔμεινε πιστὸς εἰς τὸν ἐρυθρὸν πίδακα καὶ τὴν λυχνίαν.
Αἱ στολὰί τροποποιούνται. Ἐκαστον ἔτος καὶ ἐν κομβίον
ὀλιγώτερον, τὸ χιτῶνιον βραχύτερον, καταργούνται αἱ
γιάται καὶ ὁ γυλιὸς ἐκ δερμάτος ἀντιλόπης, τὰ γαλόνια
καὶ οἱ θύσανοι γίνονται βραχύτεροι, τὰ περὰ γίνονται
ἀραιότερα. Μόνον οἱ βερσαλιέροι διετήρησαν τὸν θύσα-
νον τῶν καὶ ὅταν βαδίζουσιν, πετοῦν πάντοτε ὡς νὰ
εὐρίσκητο ἀκόμη ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὁ Λά Μάρμορα.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ καὶ ἐλιγμοὶ ἵππικου, ἀπὸ στρατιωτικῶν ἰταλικῶν ἐγχειρίδιον τοῦ 1833.

Η ΜΑΧΗ τοῦ Ἀγίου Κουτίντιο. Ἔργον τοῦ Πάλαμ τοῦ Νέου.

Μάχαι καὶ μονομαχίαι

Εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν μεγάλων συναντήσεων, αἱ συναντήσεις τῶν πριγκίπων τῆς Σαβοΐας, εἰμὶν ἀξιωματικόν. Ὡμοιάζουσιν, ὡς νὰ ἐγενήθησαν ἔσκιποι μετὰ τοὺς πόδας ἐπὶ τῶν ἀναβολέων. Ἐργώ-
ριζαν, εἰς τὴν τελειότητα, νὰ ὀδηγοῦν τοὺς ἵππους καὶ νὰ χειρίζονται
τὰ ὄπλα. Παρ' ὅλην τὴν δεξιότητα καὶ τὴν εὐφροσύνην τοῦ ἀντιπάλου,
ἦτο ἀδύνατον νὰ τοὺς καταρρίψουν ἐκ τοῦ ἵππου. Ἐμονομάχουν μετὰ
μεγάλῃ ἐπιτηδεύτητι καὶ ἀκριβείᾳ καὶ μετὰ ὑψηλὸν πνεῦμα ἱππο-
τισμοῦ. Πείσιμονες, ἐμπειροπόλεμοι, ἐπιθετικοὶ καὶ ἀτρόμητοι, ταχέως
εἰς τὴν ἐπίθεσιν, σιληροὶ εἰς τὸ νὰ καταβληθῶν, ἔτοιμοι ν' ἀποκρού-
σουν, ἀλλ' ἀκόμη περισσότερο νὰ κτυπήσιν καὶ ν' ἀνατρέψωσιν τοὺς
ἀντιπάλους. Κομφοὶ καὶ μεστοὶ χάριτος, γεννημένοι διὰ τὴν τέχνην
τῆς ἐρίππου μονομαχίας, συρρηλατημένοι, εὐκίνητοι, ἀριστοτέχναι

τῶν δυσκολοτέρων πραγμάτων, δὲν παρέλειπον ποτὲ νὰ εἶναι γεν-
ναῖοι καὶ ἔτιαν ἔπρεπε, ἐγίνοντο τρομεροὶ καὶ μεγαλόψυχοι.
Ὅταν καθήρχοντο εἰς τὸ πεδὸν κλεισμένοι ἐντὸς τῶν μεγαλοπρεπῶν
πανοπλιῶν, ὁμοιάζον πρὸς ἀτρότους πολεμικὰς μηχανὰς εὐαισθη-
τοὺς καὶ ἰσχυρὰς διὰ τὴν ἐπίθεσιν καὶ τὴν ἄμυναν. Εἰς Βιέννην, εἰς
Παρίσιον, εἰς Ρώμην ἢ εἰς Τουρίνον, ὅπουδήποτε ἐμάχετο εἰς
πρίγκηψ τῆς Σαβοΐας ἡ νίκη ἦτο ἐξασφαλισμένη. Ἀλλὰ καὶ χωρὶς
πανοπλίων, ὅταν αἱ μυθικαὶ μονομαχίαι ἐξηφανίσθησαν οἱ παλαιοὶ
μονομαχοὶ τῆς Σαβοΐας ἐπὶ κεφαλῇ τῶν στρατευμάτων τῶν, εἰς
τὸ μέσον τῶν τουρκενιστῶν καὶ τῶν πυροβολητῶν, ἐκράτησαν ὑψηλὰ
τὴν τιμὴν τῆς παραδόσεως, ἐπαγγέλλοντες τὰς δόξας τοῦ ἱππικοῦ,
νικῶντες μάχας καὶ κατακτώντες δόξας, αἱ ὁποῖαι ἀκόμη διαρκοῦν.

ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ τοῦ φρουρίου τοῦ Μιλάνου εἰς τὸν βασιλέα Κάρολον Ἐμμανουήλ τὸν 3ον (4 Νοεμβρίου 1733). Ἔργον τοῦ Γ. Λὰ Πένια.

Η ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΝΟΥ. Ἔργον τοῦ Γ. Χούχτεμπουργκ.

1858

1860

1864

1872

1877

1878

1865

Ἡ πρώτη Βασίλισσα τῆς

Εἶναι τὸ οἰκογενειακὸν λεύκωμα τοῦ Τουρίνου τοῦ 1850, τὸ ὁποῖον ὁ Δούξ Φερδινάνδος, πατὴρ τῆς Μαργαρίτας, ἐπλούτιζε διαρκῶς με φωτογραφίας τῆς, τὰς πρώτας τῆς ἐποχῆς. Κατὰ τὸ 1850, ἔτος κατὰ τὸ ὁποῖον ἐγενήθη ἡ πρώτη Βασίλισσα τῆς Ἰταλίας, τὸ λεύκωμα ἐστολίσθη με φωτογραφίας καὶ κάθε σελὶς συνέλεξε, μετὰ τὸ τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ ἄλλου ἀνθους, τὸ γλυκύτατον ἐκεῖνο μεῖδιμα. Δὲν παρήρχετο μὲν, χωρὶς νὰ φωτογραφῇ ὁ Δούξ Φερδινάνδος, τὰς χαριτωμένας ἐκφράσεις τῆς κορασίδος του. Ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος αἱ φωτογραφίαι ἤϋξανον. Ἡ Μαργαρίτα μᾶς ἐπαρουσιάζει γλυκύτατη. Τὴν βλέπομεν

1866

1880

Ἰταλίας: Μαργαρίτα

ν' ἀναπτύσσεται ἀπὸ τοῦ 1853 καὶ ἐντεῦθεν ὡς μίαν εἰκόνα χάριτος. Παιδίσκη, νεάνις, σύζυγος, Βασίλισσα. Τῷ 1868 εἶναι σύζυγος τοῦ Πρίγκηπος Οὐμβέρτου, τῷ 1872 ἀνέρχεται ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ γίνεται ἡ πρώτη Βασίλισσα τῆς Ἰταλίας. Ἐδῶ τελειώνει τὸ λεύκωμα τοῦ Τουρίνου, τὸ ὁποῖον ἤρχισε ὁ Δούξ Φερδινάνδος καὶ ἀρχίζει ἐν ἄλλο, τὸ ὁποῖον ἐπλούτισε ἡ βασίλισσα Μαργαρίτα. Στιγμιότυπα τοῦ βουνοῦ, παραδειγματικὴ μήτηρ, ἐνθύμια τῶν εὐτυχισμένων ὁρῶν τὰς ὁποίας διῆλθε παρὰ τὸ πλεῖστον τοῦ ἀγαπημένου τῆς Ἀνακτορος, φωτογραφίαι αἱ ὁποῖαι μᾶς μεταβιβάζουν τὴν πλέον γλυκεῖαν εἰκόνα τῆς Ἰταλίας.

1880

1866

1866

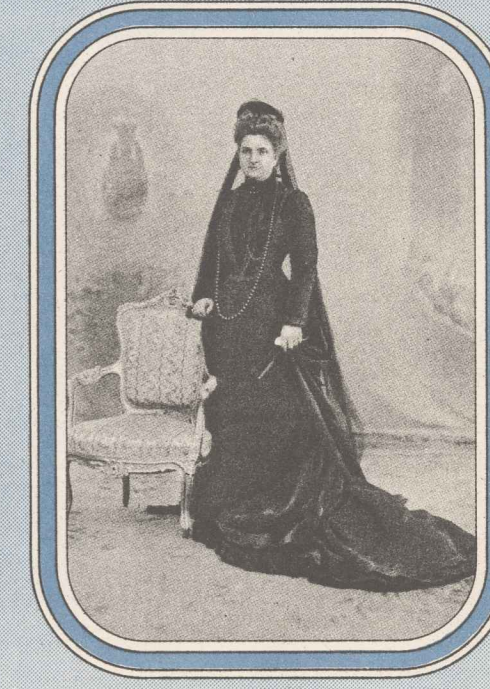
1868

1888

1900

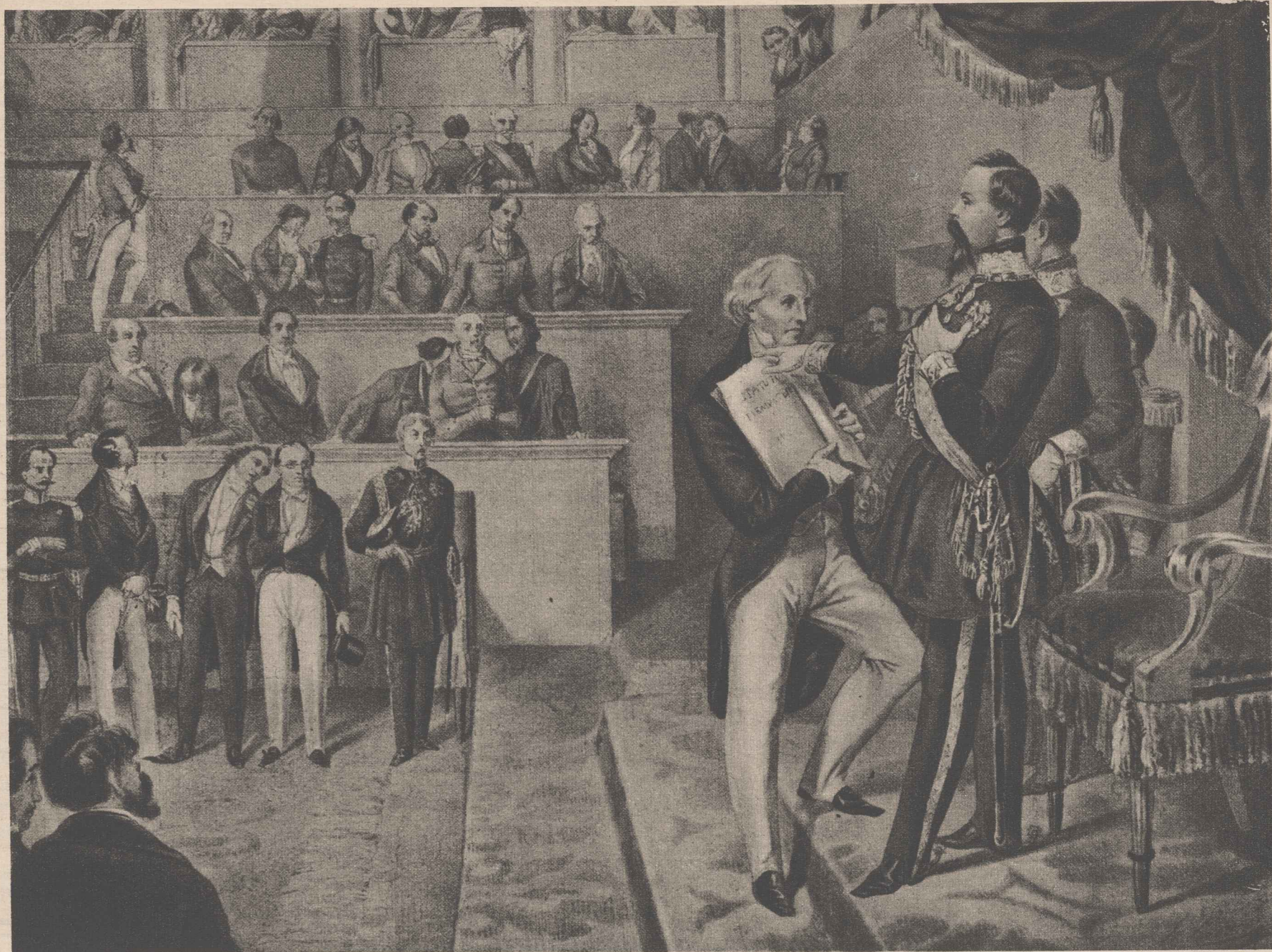
1901

Η ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ (1872).

ΤΟΠΕΙΟΝ. Έργον τῆς πριγκηπίσσης Μαργαρίτας εἰς ἡλικίαν 15 ἐτῶν.

Η Α.Μ.ΒΙΚΤΩΡ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ τότε βασιλεὺς τῆς Σαρδηνίας, ἐνώπιον τῶν μελῶν τῆς βουλῆς, συνελθόντων εἰς Τουρίνον τὴν 29ην Μαρτίου 1849, ὠρχίζεται νὰ σεβασθῇ τὸ Σύνταγμα.

Τ Ο Σ Υ Ν Τ Α Γ Μ Α

Ἡ κληρονομία τῶν παθῶν, τῶν καταπιέσεων, τῶν συνωμοσιῶν, τῶν ἐξοριῶν, τῶν μαρτυρίων, πάντοτε αὐξανόμενων διὰ τὸν διηρημένον Ἰταλικὸν λαόν, διήρκεσαν μέχρι τῆς ἐκρήξεως τοῦ 1848. Κατὰ τὸ ἔτος αὐτό, ἡ ἰταλικὴ ἐπανάστασις, ἡ ὁποία μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὑπῆρχε μόνον εἰς τὰς ἐπιστολάς καὶ τὰς προθέσεις, ἐξῆλθε ἀπὸ τὴν θεωρίαν διὰ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν πράξιν, ἀπ' ἐναντίας, εἰς τὴν πολιτικὴν πραγματικότητά τοῦ Πεδεμοντίου, τὸ ὁποῖον ὑπὸ τὴν βασιλείαν τοῦ Καρόλου Ἀλβέρτου ὑπῆρξε τὸ πρῶτον ἀπὸ τὰ ἰταλικά κράτη, τὸ δεχθὲν εἰς τοὺς κόλπους τοῦ, καὶ ὅταν ἐφθασε εὐκαιρία, τὸ εἰσελθόν πλήρως εἰς τὴν ἐπανάστασιν.

Τὰ διάφορα ἰταλικά κράτη δεσμευμένα εἰς μίαν στατικὴν κυβερνήσιν, μὴ προσαρμοζομένην πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ ἰταλικοῦ λαοῦ, ἀπὸ τὴν Νεάπολιν, τὴν Πάρμαν, τὴν Τοσκάνην, τὴν Μόδενα, τὴν Ρώμην, τὴν Λομβαρδίαν καὶ τὴν Βενετίαν, τὰ βλέμματα τῶν Ἰταλῶν ἐστράφησαν πρὸς τὸ Πεδεμοντίον καὶ τὸν Κάρολον Ἀλβέρτον.

Τὰ γεγονότα ἀπέδειξαν ὅτι ὁ λαὸς δὲν ἠπατάτο καὶ καθ' ὃν χρόνον βασιλεὺς καὶ πρίγκηψ, μετὰ τὴν ἐλπίδα νὰ κατευνάσων τὰ ἐν ἀναβρασμῷ αἰσθήματα, ἐδίδον τὴν πρῶτην κίνησιν εἰς τὰς μεταρρυθμίσεις, τὸ Πεδεμοντίον, σταθερὸν εἰς τὴν πατροπαράδοτον σύστασιν τοῦ, κατήρχετο εἰς τὸ πέδιλον, ὅχι διὰ μίαν μερικὴν νίκην, ἀλλὰ διὰ τὴν ὁλοκληρωτικὴν ἐπίτευξιν τῆς ἰταλικῆς ἐλευθερίας, ἡ ὁποία ἦτο ἡ πρώτη καὶ ὑπερτάτη σκέψις τοῦ Καρόλου Ἀλβέρτου.

Ἐν τῷ μεταξύ αἱ ταραχαὶ καὶ αἱ καταπιέσεις ἤρξαντο καὶ ἡ διαδικασία τῆς μεταρρυθμιστικῆς ἐξελέξεως, εἶρε τὴν Ἰταλίαν εἰς τὰ ἄρχας τοῦ μοιραίου ἐκείνου ἔτους 1848. Ἐφθασεν εἰς τὸ Τουρίνον ἡ εἰδήσις τῆς ἐκράγσεως εἰς Πεδεμοντίον ἐπαναστάσεως τὴν 12ην Ἰανουαρίου, καὶ ἡ ἐπιτυχία τῶν ἐπαναστατησάντων Σικελιανῶν, ἐναντίον τῶν στρατευμάτων τοῦ βασιλέως τῆς Νεαπόλεως, ὁ ὁποῖος μὴ δυνάμενος ν' ἀντιδράσῃ ἐπιτυχῶς, ὑπεσχέθη εἰς τὸν λαόν τὸ σύνταγμα.

Ἦρκεσεν ἡ εἰδήσις, διὰ νὰ ἐνδυναμίσῃ τὸ Πεδεμοντίον, ἀπὸ καιροῦ προτομακαμένον καὶ ἐγιναν μεγάλαι διαδηλώσεις εἰς Τουρίνον καὶ εἰς ὅλην τὴν ἰταλίαν. Τὴν 5ην Φεβρουαρίου ἡ γεροσύνα τοῦ Τουρίνου, κατόπιν

προτάσεως τοῦ Πέτρου Καμίλλου Μπένσο Καβούρ, ἀπεφάσιζε νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν Βασιλέα τὸ Σύνταγμα. Ἀληθεὶς πραξικόπημα, ἐναντίον τῶν βασιλικῶν νόμων τοῦ βασιλείου, ἀπολύτως χρήσιμον διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῆς ἰταλικῆς ἀνεξαρτησίας.

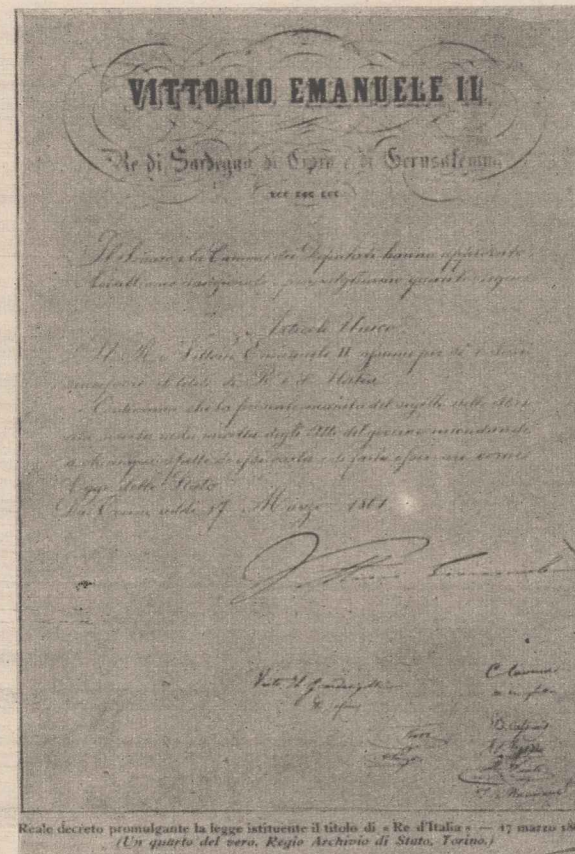
Ὁ Κάρολος Ἀλβέρτος, κατόπιν τριημέρου σκέψεως, γνωρίζων τὴν ζωτικὴν σπουδαιότητα ἣν εἶχε διὰ τοὺς Ἰταλοὺς ἡ ἀπόφασίς τοῦ, παρεχώρησε εἰς τὸν λαόν τὸν καταστατικὸν χάρτην, καθωρίζων αἰέτως τὰς γενικὰς γραμμὰς. Ἀπὸ τῆς 8ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς 4ης Μαρτίου, ἡμέρας καθ' ἣν ἐδημοσιεύθη ὁ καταστατικὸς χάρτης, οἱ κάτοικοι τοῦ Πεδεμοντίου ἔζησαν ἐν τῷ μέσῳ διαρκῶν διαδηλώσεων.

Ὁ Κάρολος Ἀλβέρτος ἤρριξε τὴν ἀγάπην τοῦ λαοῦ τοῦ, διότι ἀντιθέτως πρὸς ἄλλους Μονάρχας, ἀφοῦ ἔλαβε τὴν ὁδὸν τοῦ Συντάγματος ἐχώρησε πάντοτε ἐμπρὸς μετ' εὐλικρινείας.

Τὸ Σύνταγμα τοῦ Τουρίνου προσέκαλεσε εἰς ὅλην τὴν Ἰταλίαν ὀγκώδεις διαδηλώσεις. Οἱ φλωρεντιανοί, μετὰ κεφαλῆς τὸν Μπετίνο Ρικιάζολι, ἐψήφισαν ἐγκώμια διὰ τὸν Κάρολον Ἀλβέρτον καὶ οἱ φιλελεύθεροι τῆς Τοσκάνης ἐπιμόνως ἐξήτουν ἀπὸ τὸν Μεγάλον Δούκα, τὴν παραχώρησιν τοῦ συντάγματος. Ὁ δὲ Λεοπόλδος ὁ 2ος τὰ παρεχώρησε.

Εἰς Ρώμην τὴν 12ην Φεβρουαρίου, συνεστήθη εἰς τὰ κράτη τῆς ἐκκλησίας ἡ πρώτη λαϊκὴ κυβέρνησις. Τώρα πλέον δὲν ἐφθανε μόνον αὐτό, ἐπειδὴ ἐπεβάλλετο ὁλονὴν καὶ περισσότερον ἡ ἰδέα τοῦ συντάγματος. Ὁ Πίος ὁ 9ος, εὐρισκόμενος εἰς τὸ ἀπροχώρητον, ἔκαμε εἰς τρόπον ὥστε (14 Μαρτίου 1848) ἀντὶ τῶν δύο νομοθετικῶν σωμάτων, κοινῶς εἰς τὰ ἄλλα συντάγματα, νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν καὶ ἡ ἱερὰ σύνοδος τῶν Καρδινάλιων, ὑπὸ τὴν ἰδιότητα ἀναποσπάστου γεροσύνης τοῦ Ποντίφικος.

Κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ Τουρίνου, ἐκινήθη καὶ ἡ Βολανία, οὕτως ὥστε κατὰ τὰ μέσα Μαρτίου 1848, ὅλη ἡ Ἰταλία, ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τὴν Αὐστρίαν εὐρισκομένων ἐδαφῶν ἦτο ἐλευθέρα. Καὶ ἐντὸς, ὀλιγώτερον τῶν τριῶν μηνῶν, συντελεσθείσης τῆς ἐπαναστάσεως, ἤρχιζεν ἡ ἡρωικὴ ἐπιχείρησις τῆς Ἀνεξαρτησίας.

Τὸ ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ Διάταγμα, χρονολογηθὲν εἰς Τουρίνον τὴν 17ην Μαρτίου 1861, διὰ τοῦ ὁποίου ἐτίθετο ἐν ἰσχύϊ νόμος ἐγκαθιδρύων τὸν τίτλον τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας. Πρῶτος ἔφερε αὐτὸν τὸν τίτλον ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουήλ ὁ 2ος.

ΟΥΜΒΕΡΤΟΣ Ο 1^{ος} ΚΑΙ ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ Ο 2^{ος}
ΚΑΤΑ ΜΙΑΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΝ ΠΑΡΕΛΑΣΙΝ
ΕΙΣ ΡΩΜΗΝ ΤΗΝ 24^{ην} ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1892
Συγγραφέας: ο φυσικός του Τζενάρου Λιάτσου

ΒΙΚΤΩΡ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Ο Γ'.

Ο Βίκτωρ Έμμανουήλ ο 3ος, ανήλθε εις τὸν θρόνον τὸν Αὐγούστον τοῦ 1900. Εἰς τὸν ὑπερήφανον λόγον τοῦ θρόνου τὸν ἐκφωνήσαντα εἰς τὴν Βουλὴν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ὁρκωμοσίας, ὁ νέος Βασιλεὺς διαγράφει τὸ ἐνεργητικὸν πρόγραμμα, τὸ ὁποῖον ὁ ἀκολουθήσει πιστῶς κατὰ τὰ ἀκόλουθα ἔτη: «Ἡ πρώτη μου σκέψις εἶναι διὰ τὸν λαόν μου» καὶ εἶναι σκέψις ἀγάπης καὶ εὐγνωμοσύνης. «Ὅταν ἓνας λαὸς ἔγραψε εἰς τὸ βιβλίον τῆς ἱστορίας του μίαν σελίδα ὅπως τὴν σελίδα τῆς παλιγγενεσίας του, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κρατῇ τὸ μέτωπον ὑψηλὰ καὶ νὰ ἀποβλέπῃ εἰς τὰ πλεόν ὑψηλὰ ἰδεώδη. Εἰς ἡμᾶς χρειάζεται ἡ ἐσωτερικὴ εἰρήνη, διὰ ν' ἀναπτύξωμεν τὰς διανοητικὰς καὶ τὰς ἐργασίας, μετὰ τὸ αἰσθηματικὸν τῆς τιμῆς. Ἀς περισυλλεγώμεν καὶ ἂς ὑπερασπισθώμεν, μετὰ τὴν γνώσιν τῶν νό-

μων καὶ μετὰ τὴν αὐστηρὰν ἐφαρμογὴν των». Ἐγεννήθη εἰς Νεάπολιν τὴν 11ην Νοεμβρίου τοῦ 1869, ἡ μήτηρ του, ἐκλεκτὴ γυνή, ἐπέβλεπε μετὰ μεγάλῃς ἐπιμελείας καὶ τὴν φυσικὴν ἀγωγὴν. Τὰ πρῶτα ἔτη τῆς παιδικῆς ἡλικίας τοῦ πρίγκηπος, ἀφιερώθησαν εἰς τὴν σωματικὴν του τόνωσιν. Ο Βίκτωρ, ἔμαθε ταχέως νὰ ἱππεύῃ, νὰ ξιφασκῇ, νὰ κολυμβᾷ, νὰ κωπηλατῇ. Εἰς ἡλικίαν δώδεκα ἐτῶν, τοῦ ἐδόθη ὡς καθηγητῆς τῆς ἰταλικῆς ὁ Λουῖζος Μορνούντι, ὁ ὁποῖος ὁμοῦ μετὰ τὸν συνταγματάρχην Ὁζιο, ὑπῆρξε ἀληθὲς μορφωτὴς διὰ τὸν νεαρόν πρίγκηπα.

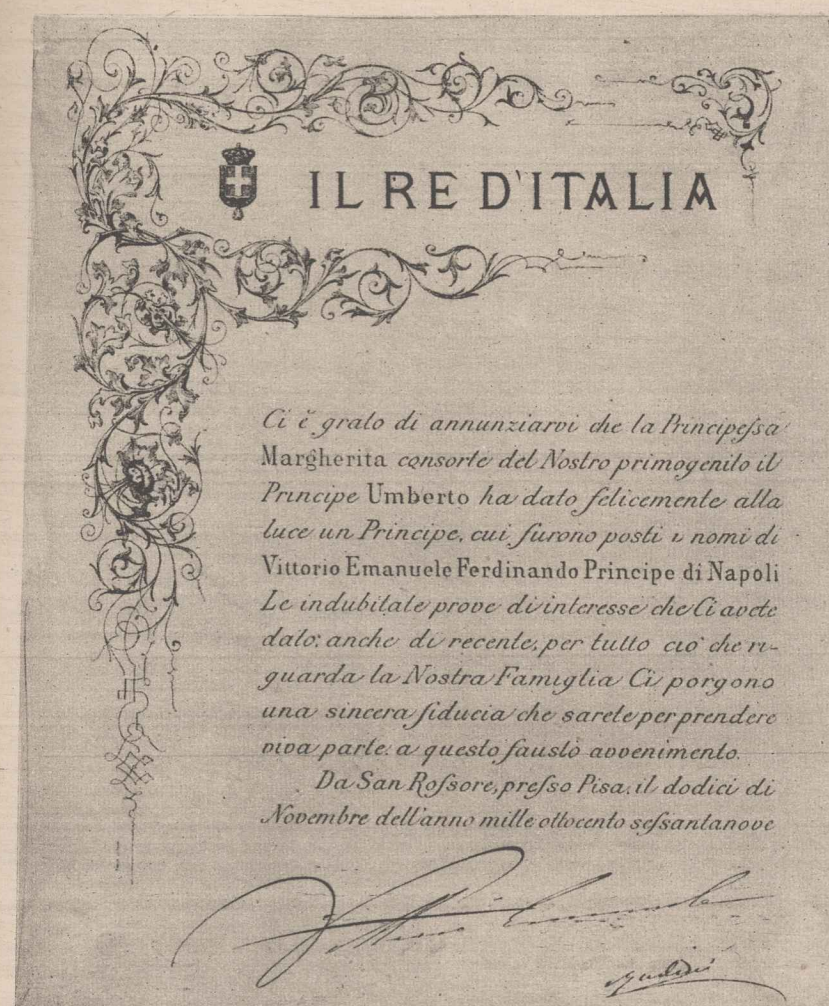
Ἀπὸ τὸν ἓνα ἔλαβε ὑψηλὰ καὶ ἀνθρωπίνους γνώσεις καὶ ἀπὸ τὸν ἄλλον τὰς πλεόν ἰσχυρὰς ὠθήσεις διὰ τὸν σχηματισμὸν τοῦ χαρακτῆρος του. Ὑπῆρξε πολὺ ἐπιμελής ἡ στρατιωτικὴ του μόρφωσις, σύμφωνα μετὰ τὰς μεγάλας παραδόσεις τοῦ οἴκου του. Ἀπὸ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1881, ἔντευνεν ἐφοίτησε εἰς τὸ στρατιωτικὸν

κολλέγιον τῆς Νεαπόλεως, κατόπιν δέ, ἐπὶ δύο ἔτη ἠκολούθησε τὸ στρατιωτικὸν κολλέγιον Μοδένης. Ἀπὸ τὸ 1886 μέχρι τοῦ 89, εἰς τὴν στρατιωτικὴν σχολήν. Τὸ 89 ἔλαβε τοὺς διαφόρους στρατιωτικὸς βαθμοὺς καὶ ὡς ταγματάρχης διώκησε ἓνα τάγμα εἰς Ρώμην.

Τὸ 90 εἶναι συνταγματάρχης, τὸ 92 ὑποστράτηγος καὶ μετὰ δύο ἔτη ἀντιστράτηγος. Τὸ 96 ἐξήγησε νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Ἀφρικὴν ἀλλὰ δὲν τοῦ ἐπετράπη. Τὸ 97 ἡ Νεάπολις, τὸν ἐπαγεῖδε διοικητὴν τοῦ 10ου σώματος στρατοῦ. Παρὰ τὸ πλεονόν του ἱσταται τώρα, ἡ νεαρά του σύζυγος, ἡ Ἐλένη τοῦ Μαυροβουνίου, μετὰ τῆς ὁποίας ἐνυμφεύθη τὸ προηγούμενον ἔτος.

Καθ' ὃν χρόνον ὁ ἰταλικὸς λαὸς εἰργάζεται διὰ νὰ ὀρθοποδήσῃ τὸ 1910 ὁ βασιλεὺς Βίκτωρ Έμμανουήλ διέταξε τὴν ἐκστρατείαν τῆς Λιβύης. Ο Βίκτωρ Έμμανουήλ ἐσχημάτιζε τὴν οἰκογένειαν του κατὰ τὸν ἰταλικόν. Ἀπὸ τὸ 1901 μέχρι

τοῦ 1914 πέντε τέκνα, τὰ ἀνέθρεψε δὲ ὅλα μετὰ τὴν πατροπαράδοτον αὐστηρότητα καὶ ἀπλότητα τοῦ οἴκου τῆς Σαβοΐας. Ἡ συμμετοχὴ τοῦ Βικτωρος Έμμανουήλ εἰς τὸν εὐρωπαϊκὸν πόλεμον, ἐξεφράσθη ἀπὸ τὸν Μουσσολίνι μετὰ τὰς περιεκτικὰς αὐτὰς λέξεις: «Ἐκληρονόμησε κατὰ τὸν πόλεμον καὶ πολέμῳ, στρατιώτης μεταξὺ στρατιωτῶν. Ἐπίστευε, ἀκόμη καὶ ὅταν οἱ ἄλλοι, ἀμφέβαλλον, κατὰ περίοδον ἀβεβαιότητος, ἐκείνος ὁμως δὲν ἀμφέβαλλε. Καὶ τὸν ἐνίκησε». Καὶ ὅταν κατὰ τὰς ἐνδόξους ἡμέρας τῆς πορείας ἐναντίον τῆς Ρώμης, ὁ Μουσσολίνι ἐπανέφερε τὴν Ἰταλίαν τοῦ Βιττόριο Βενέτο, εἰς τὸν Βασιλέα, ὁ Βίκτωρ Έμμανουήλ ὁ 3ος, ὁ ὁποῖος κατὰ τὸν πόλεμον ὑπῆρξε ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ Στρατιώτης, δὲν ἦτο δυνατόν παρὰ νὰ εἶναι μετὰ τὸ μέρος τῶν πολεμιστῶν. Μετὰ τὴν συνάντησιν τοῦ Κυριναλίου, μεταξὺ τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Ντούτσε, ἤρχισε νέα ἐποχὴ διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς Ἰταλίας.

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Ὀλίγον μετὰ τὸ 1868, ἐποχὴν τῶν γάμων τοῦ Οὐμβέρτου καὶ τῆς Μαργαρίτας τῆς Σαβοΐας, οἱ πρίγκηπες ἐγκαθίσταντο εἰς Νεάπολιν, περιστοιχίζοντο ἀπὸ τὴν ἀφοσίωσιν καὶ τὸν σεβασμὸν ὅλου τοῦ λαοῦ. Ἐντὸς τῶν ἀνακτόρων τῆς Νεαπόλεως, τὴν 10,30' τῆς 11ης Νοεμβρίου 1869, ἐγεννήθη ὁ μέλλων διάδοχος τοῦ θρόνου. Εἰς τὸ νεογέννητον, ὠραϊάτονον, ὡς ξανθὸς ἄγγελος, ἐδόθησαν τὰ ὀνόματα Βίκτωρ Έμμανουήλ, Φερδινάνδος, Μαρία,

Γεννάριος. Τὸ τελευταῖον ὄνομα τοῦ ἐδόθη πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀγίου Γενναρίου, Ἀγίου προστάτου τῆς Νεαπόλεως. Ὁ μέλλων βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας ἦτο ὄχι μόνον ὁ ἐπιφανέστερος καὶ βασιλικώτερος δημότης τῆς Νεαπόλεως ἀλλ' ἔφερε τὸ ὄνομα τοῦ Ἀγίου τοῦ θαυματουργοῦ.

Ἐπὶ πολλὰ ἔτη ὁ λαὸς τῆς Νεαπόλεως, ἀπεκάλει τὸν Βικτωρα Έμμανουήλ τὸν 3ον, Γενναριέλλον. Καὶ οἱ γέροντες ἦσαν ὑπερήφανοι. Ὁ βασιλεὺς εἶχε τὸ ὄνομα τοῦ Ἀγίου των.

ΤΑ ΔΙΑΓΕΛΜΑΤΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ

1915

Στρατιώται της ξηράς και της θαλάσσης! 'Η επίσημος ώρα των εθνικών διεκδικήσεων εσήμανε. 'Ακολουθούν το παράδειγμα του μεγάλου μου Πάππου, αναλαμβάνω σήμερον την 'Ανωτάτην αρχηγείαν των δυνάμεων της ξηράς και θαλάσσης, με ασφαλή πίστιν επί την νίκην, την οποίαν ή αξία σας, ή αὐταπάρνησίς σας και ή πειθαρχία σας θά κατακτήσουν. 'Ο ἐχθρός, ὅστις σᾶς υποχρεώνει νὰ πολεμήσετε, εἶναι ἐτοιμὸς πολέμου και ἄξιός σας. Εὐνούμενος ἀπὸ τὸ ἔδαφος καὶ ἀπὸ τὰς σοφὰς τεχνικὰς ἐργαταστάσεις, θ' ἀντιτάξῃ πείσιμονα ἀντίστασιν, ή ἀκατάσχετος ὁμοῦ ὁρμή σας θά κατορθώσῃ νὰ τὴν υπερπηδήσῃ.

Στρατιώται!

Εἰς σᾶς ἀνήκει ή τιμή, νὰ στήσῃτε τὴν τρίχρωμον τῆς 'Ιταλίας, ἐπὶ τῶν ἱερῶν ἐδαφῶν, τὰ ὁποῖα ή φύσις ἔθεσε ὡς σύνορα τῆς πατρίδος μας. Εἰς σᾶς ἀνήκει ή δόξα νὰ ἐκτελέσητε ἐπὶ τέλους τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον με τόνον ἡρωϊσμὸν ἤρχισαν οἱ πατέρες σας.

Βικτωρ 'Εμμανουήλ ὁ 3ος
ἐκ τοῦ Γενικοῦ 'Επιτελείου, 26 Μαΐου 1915.

1940

Στρατιώται τῆς ξηράς, τῆς θαλάσσης και τοῦ ἀέρος. 'Ανώτατος ἀρχηγὸς ὄλων τῶν κατὰ ξηράν, κατὰ θάλασσαν και κατὰ ἀέρα δυνάμεων, ἀκολουθῶν τὰ αἰσθήματα μου και τὰς παραδόσεις τοῦ οἴκου μου, ὅπως και πρὸ εἰκοσὶ πέντε ἐτῶν, ἐπανέρχομαι μεταξὺ σας.

'Αναθέτω εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, 'Αρχηγὸν τοῦ Φασισμοῦ, πρῶτον στρατάρχην τῆς Αὐτοκρατορίας, τὴν 'Αρχηγείαν τῶν στρατῶν τῶν δρῶντων εἰς ὅλα τὰ μέτωπα.

'Η πρώτη μου σκέψις σᾶς ἀκολουθεῖ, ἐνὺ μαζὺ μου, συμμερίζομενοι τὴν βαθεῖαν ἀφοσίωσιν και τὴν ἀφιερῶσιν εἰς τὴν ἀθάνατον πατρίδα μας, ἐτοιμάζεσθε ν' ἀντιμετωπίσῃτε, ὁμοῦ μετὰ τῆς συμμάχου Γερμανίας, νέας δυσχερεῖς δοκιμασίας μετὰ τὴν ἀδάμαστον πίστιν νὰ τὰς υπερπηδήσῃτε.

Στρατιώται τῆς ξηράς, τῆς θαλάσσης και τοῦ ἀέρος! 'Ηνωμένως μαζὺ σας εἰμαι ὑπὲρ ποτε βέβαιος, ὅτι ή 'ἄλῃ σας και ὁ πατριωτισμὸς τοῦ 'Ιταλικοῦ λαοῦ θά κατορθώσουν και διὰ μίαν εἰσέτι φοράν, νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν νίκην τῶν ἐνδόξων ὀπλων μας.

Βικτωρ 'Εμμανουήλ ὁ 3ος
Ζώνη 'Επιχειρήσεων, 11 'Ιουνίου 1940-ΧVII.

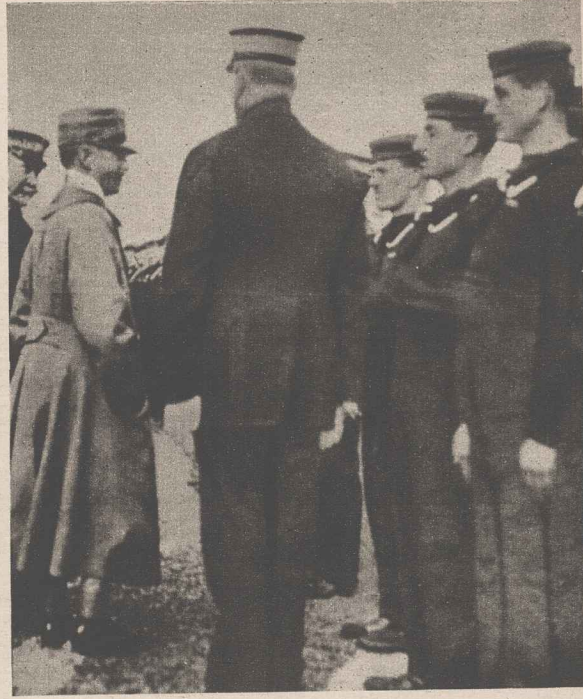
ΒΙΚΤΩΡ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ὁ 3ος ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκρήξεως τοῦ πολέμου μέχρι τέλους, συνεμερίσθη, ἐπὶ τοῦ πεδίου, τὴν ζωὴν τῶν πολεμιστῶν. 'Ενὺ ἐπισκέπτεται ἕνα παρατηρητήριον, κατὰ τὸν 'Ιανουάριον τοῦ 1916.

ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ τὸ μεταφέρων τὸν 'Ανακτα και ΚΑΤΑ ΤΗΝ ἀποστολὴν τοῦ Φεβρουαρίου 1918, ἐπὶ τοῦ τοῦς ὑπασπιστάς, εὐρίσκεται πάντοτε ἐν κινήσει, κατὰ ὁδὸν 'Αγ. Μιχαήλ, ὁ βασιλεὺς συνομιλεῖ μετὰ τὸν στρατάρχην τῆς γραμμῆς τοῦ μετώπου. 'Ο βασιλεὺς τὸνώνει τὸν τὴν Ἀ. Καντόρνα και τὸν στρατηγὸν Πέρρε, ἐνδιαφερόμενόν τοῦ στρατοῦ, συμμερίζομενος τὰς κακουχίας του.

ΚΑΘ' ΟΝ χρόνον ή μεραρχία Σάσαρη, ἐλάμβανε μέρος ΜΕΤΑ ΤΟΥ Στρατηγοῦ 'Αρμάνδου Ντιάζ, νέου ἀρχηγοῦ τοῦ εἰς μίαν σπουδαίαν ἐπιχείρησιν, οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ γενικοῦ 'Επιτελείου, ὁ Βικτωρ 'Εμμανουήλ ὁ 3ος, ἐν μέσῳ δεικνύον εἰς τὸν 'Ανακτα τὰ σημεῖα τοῦ σχεδίου τῆς προσεχῆς ἐπιχείρησιν τοῦ Πιάβου ποταμοῦ, ἐπισκέπτεται τὰς γραμμὰς ἐπιθέσεως, ἐξηγουντες και ὁλας τὰς λεπτομερείας αὐτῆς μὲς τῆς πλέον προχωρημένης γραμμῆς τῆς ἀντιστάσεως.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ, κατὰ τὰς ἀρχὰς τῶν ἐχθροπραξιῶν, ἐπὶ τῆς 'Αδριατικῆς, μεταβαίνει εἰς Βενετίαν, διὰ νὰ φέρῃ τὰ ἐγκώμια του εἰς τὸ πλήρωμα ἐνὸς ἀντιτορπικικοῦ, ἐπιτυχόντος λαμπρὸν κατόρθωμα ἐναντίον τοῦ Αὐστρογγερικοῦ στόλου.

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ἀποστολὴν τοῦ Φεβρουαρίου 1918, ἐπὶ τοῦ τοῦς ὑπασπιστάς, εὐρίσκεται πάντοτε ἐν κινήσει, κατὰ ὁδὸν 'Αγ. Μιχαήλ, ὁ βασιλεὺς συνομιλεῖ μετὰ τὸν στρατάρχην τῆς γραμμῆς τοῦ μετώπου. 'Ο βασιλεὺς τὸνώνει τὸν τὴν Ἀ. Καντόρνα και τὸν στρατηγὸν Πέρρε, ἐνδιαφερόμενόν τοῦ στρατοῦ, συμμερίζομενος τὰς κακουχίας του.

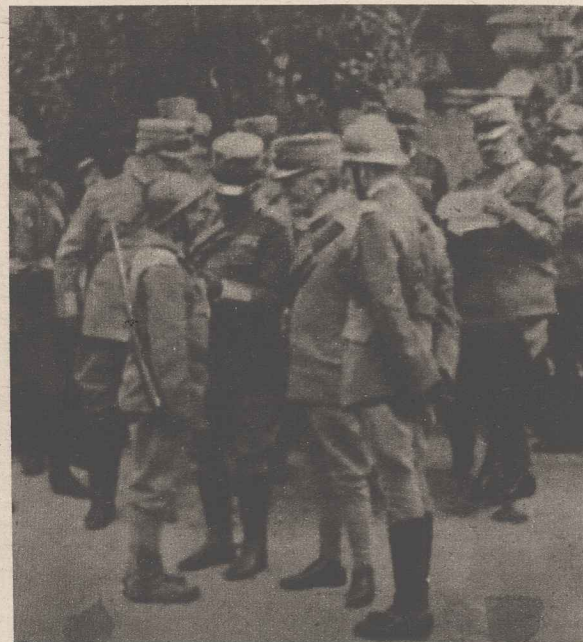
ΚΑΘ' ΟΝ χρόνον ή μεραρχία Σάσαρη, ἐλάμβανε μέρος ΜΕΤΑ ΤΟΥ Στρατηγοῦ 'Αρμάνδου Ντιάζ, νέου ἀρχηγοῦ τοῦ εἰς μίαν σπουδαίαν ἐπιχείρησιν, οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ γενικοῦ 'Επιτελείου, ὁ Βικτωρ 'Εμμανουήλ ὁ 3ος, ἐν μέσῳ δεικνύον εἰς τὸν 'Ανακτα τὰ σημεῖα τοῦ σχεδίου τῆς προσεχῆς ἐπιχείρησιν τοῦ Πιάβου ποταμοῦ, ἐπισκέπτεται τὰς γραμμὰς ἐπιθέσεως, ἐξηγουντες και ὁλας τὰς λεπτομερείας αὐτῆς μὲς τῆς πλέον προχωρημένης γραμμῆς τῆς ἀντιστάσεως.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ συνομιλεῖ μετὰ τὸν 'Αρχηγὸν τοῦ Γενικοῦ 'Επιτελείου Ἀ. Καντόρνα, μετὰ τὸν Στρατηγὸν Πότσο, και μετὰ ἄλλους ἀνωτέρους ἀξιωματικούς, εἰς τὸ μέτωπον τῶν ἐπιχειρήσεων τοῦ 'Αγίου Μιχαήλ, τὸν Φεβρουαρίου τοῦ 1916.

ΠΡΟΦΥΛΑΓΓΟΜΕΝΟΣ, ἐν τῷ μέσῳ τῶν βράχων, τῶν χαρκαωμάτων τῆς Κάρνιας, ὁ Βασιλεὺς συνομιλεῖ ἐπὶ μακρὸν μετὰ τοὺς ἀξιωματικούς διὰ νὰ πληροφορηθῇ ἐπὶ τῶν συνθηκῶν τῆς ἀμύνης και τῆς θέσεως τοῦ ἐχθροῦ.

ΤΟΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΝ τοῦ 1917, συνοδευόμενος και ἀπὸ τὴν ἀκολουθίαν του, ὁ Βασιλεὺς ἐπισκέπτεται προχωρημένην θέσιν τῆς σειρᾶς ἀμύνης ἐπὶ τῆς Κάρνιας. 'Επωφελεῖται αὐτῆς τῆς ἐπισκέψεως διὰ νὰ παρασημοφορήσῃ.

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΤΟΥ 3ΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥ

Δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν ὅτι οἱ 'Ιταλοὶ στρατιῶται, τοῦ πολέμου 1915-1918 ἐτελειοποιήθησαν, μεταξὺ τῆς μίᾶς μάχης και τῆς ἄλλης, ὅταν κατὰ τὴν διάρκειαν μίᾶς ἀνάπαυλας, ἡτοιμάζοντο ἀσφαλέστερα χαρκαώματα, ἰσχυρότερα καταφύγια, ἐξησθένιζον αἱ ὑπηρεσίαι τοῦ πυροβολικοῦ, διὰ νὰ εὐρεθοῦν εἰς θέσιν νὰ ἐπαναλάβουν τὴν κατάλληλον στιγμὴν, τὴν ἐπίθεσιν, κατὰ τρόπον ἐνεργητικώτερον τοῦ προηγουμένου, και νὰ μείνουν ἀκίνητοι ἐπὶ τῶν ἀμυντικῶν ἔργων και ὅταν ἀκόμη ή κατάστασις ἀπῆτει θυσίας.

Οἱ ἄνδρες τοῦ 3ου Σώματος στρατοῦ διοικούμενοι ἀπὸ τὸν Δοῦκα τῆς 'Αόστης, 'Εμμανουήλ Φιλίππετο, ἐπωφελέθησαν πολὺ ἀπὸ τὴν ἐξάσκησιν αὐτὴν, πρῶτον κατὰ τὸν Αὐγουστον τοῦ 1916 ὅταν κατόπιν σειρᾶς αἱματηρῶν μαχῶν ἐπλησίασαν πλησίον τῆς Γκορίτσιας, ὡς και καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου.

Κατὰ τὰς ἀντιξέουσας περιστάσεις, ὁ ἄνθρωπος ἀξίας πρέπει νὰ δώσῃ δείγμα τῆς ἀτομικότητος του, ὅπως συνέβη μετὰ τὸν πρίγκημα αὐτὸν κατὰ τὴν περίοδον τῶν θλιβερῶν ἡμερῶν τοῦ 'Οκτωβρίου τοῦ 1917.

Πρῶτον ἐπὶ τοῦ Ταλιαμέντο, κατόπιν ἐπὶ τοῦ Πάδου, ἤρχισεν ή ἀντίστασις τοῦ ἰταλικοῦ στρατοῦ, χάρις εἰς τὸ 3ον Σῶμα στρατοῦ, τὸ ὁποῖον εἶχε λάβει διαταγὴν ὑποχωρήσεως, διατηρούμενον σταθερῶς ἐπὶ τῶν σημείων τῶν μεταθέσεων του, αἱ ὁποῖαι ἀπεδείχθησαν ὡς μία ἀπὸ τὰς πλέον ἐπιτυχεῖς πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις. Τὸ θαῦμα αὐτὸ τῆς τακτικῆς ὅχι μόνον ἠμπόδισε τὸν ἐχθρὸν ν' ἀποκομίσῃ πλήρες ὄφελος ἀπὸ τὴν νίκην του, ἀλλὰ συνέσφιξε ἀπὸ τὰς ἀρχὰς, τὰ στοιχεῖα αὐτὰ τῆς ἀμύνης τὰ ὁποῖα ἀνέλαβον ἀμέσως, και ἀντεπετέθησαν. Τὸ Μόντε Γκραπά, βάσις διὰ τὸν σύνδεσμον μεταξὺ τῶν ὁρέων και τῆς πεδιάδος, ἔγινε σύμβολον τῆς ἰταλικῆς ἀντιστάσεως.

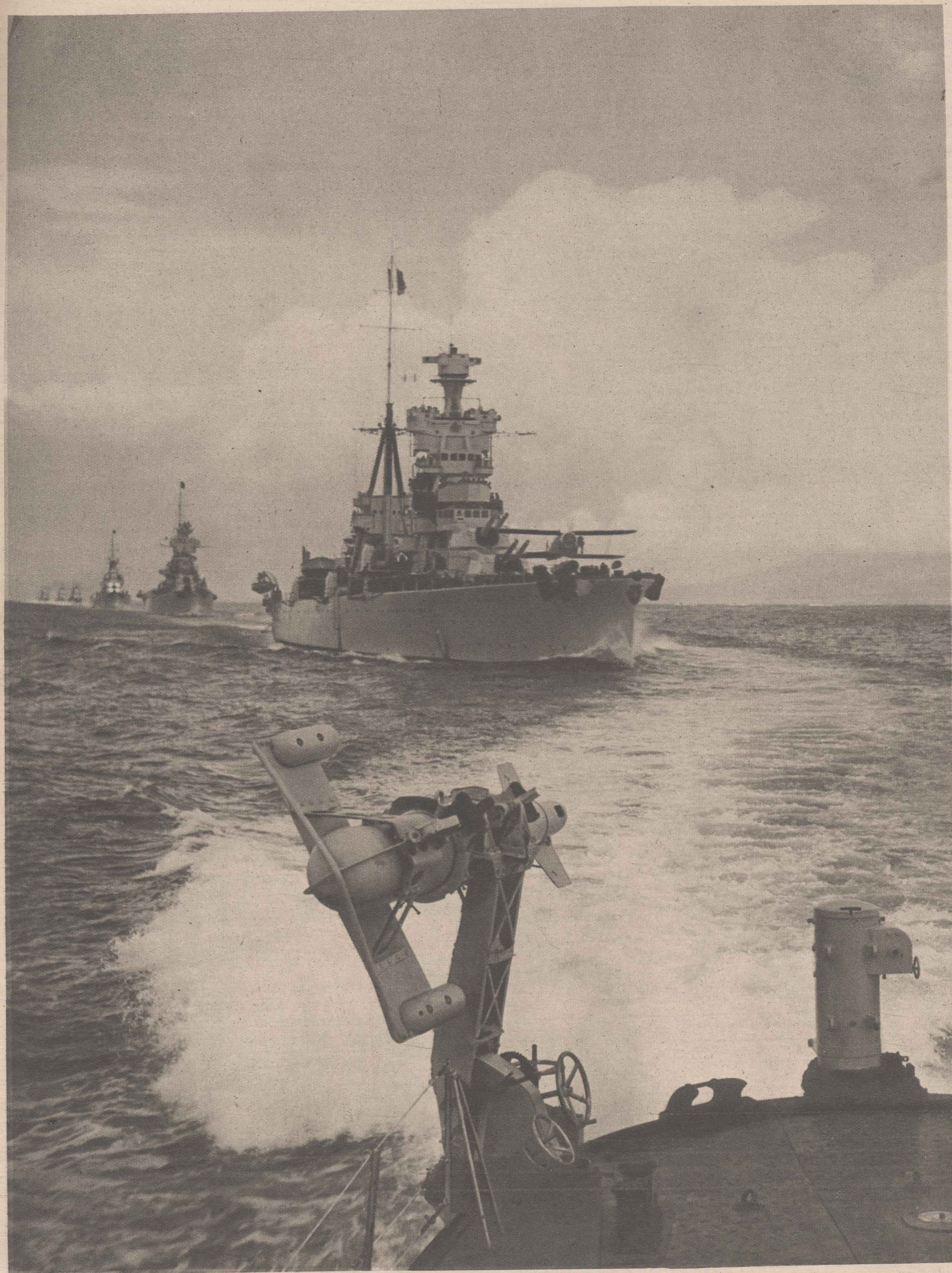
'Η ἀδυναμία δὲν διήρκεσε παρὰ μόνον μίαν ἑβδομάδα, ἀπὸ τὴν 24ην 'Οκτωβρίου μέχρι τῆς 1ης Νοεμβρίου 1917. 'Εκτοτε ἀπεκτῆθη ή βεβαίωσις ὅτι ὁ ἐχθρὸς δὲν θά διήρκετο. 'Ακριβῶς κατόπιν ἐνὸς ἔτους και ἑκ τῶν ἰσίων αὐτῶν σημείων, ἐξαπελύετο ή ἰταλική ἐπίθεσις ή μέλλουσα ν' ἀνατρέφῃ εἰς Βιττόριο Βένετο, τὰ στρατεύματα τῆς Αὐστριακῆς αὐτοκρατορίας και νὰ ἀποφασίσῃ, μετὰ τὴν νίκην, τὸ τέλος τῆς συρράξεως.

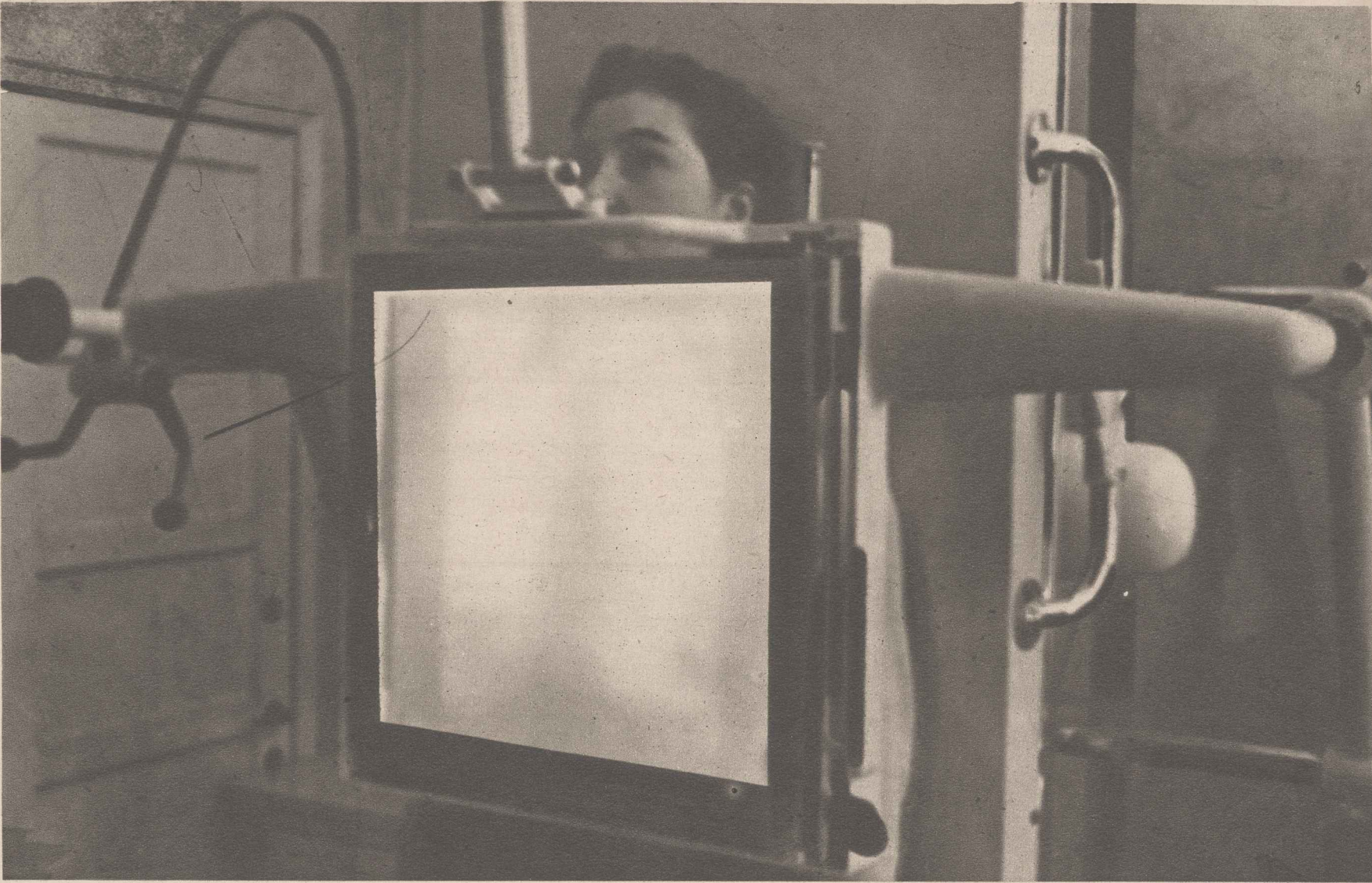
Η Α. Β. Γ. ο πρίγκιπ του Ηεδεμοντίου, αρχηγός των στρατιών του δυτικού μετώπου, διαβιβάζει διαταγές εις τους στρατιώτας κατά την διάρκεια της προπαρασκευής μιας επιθέσεως επί του μετώπου των "Αλπεων." Η πραγματοποίησις του σχεδίου έφερε τὰ Ιταλικά στρατεύματα, κατόπιν μάχης τεσσάρων ημερών, επί των "Αλπεων, από των Μικρών "Αγιον Βερ- νάρδον εις την κατάληψιν του Λέες, Από το Μοντενέζιο πέραν του Κούργι, και από την Τέντα αι επιχειρήσεις διευθυόμεναι προς την Νίτσαν είχαν τον επιλόγον των εις Μεντούγγ.

Η ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΤΟΥ ΗΕΔΕΜΟΝΤΙΟΥ Μαρία Ζοζέ, με σπολήν νοσοκόμου του έρυθρου Σταυρού, εξακολουθεί το φιλανθρωπικόν έργον της βοηθείας προς τους τραυματίες του πολέμου. Το ταξίδιον της εις "Ανατολικήν "Αφρικήν, κατά την άνοιξιν του 1936, ή επίσκεψις της εις το λευκόν πλοίον « Καλλιφόρνια » ή συνεχής παρουσία της εις τὰ στρατιωτικά νοσοκομεία είναι το ύψηλότερον δείγμα της βασιλικής συμμετοχής, εις τας ανάγκας του "Ιταλού στρατιώτου, άπτησχολημένου τώρα εις τον νέον πόλεμον.

Η ΔΡΑΣΙΣ των Ιταλικών ναυτικών δυνάμεων εις την Μεσόγειον, όπως το παραδέχονται και αὐταί αι άγγλικαί άρχαί, συνίσταται εις την παρεμπόδισιν των έχθρικών συναλλαγών και μεταφορών. Καί όπως συνέβη εις τόσα και τόσα σημεία, κάθε φοράν πού τα άγγλικά πλοία επεχείρησαν νά επανακτήσουν την κυριαρχίαν της Μεσογείου, έδεδησε πάντοτε νά συγκρουσθούν με τας Ιταλικάς ναυτικές δυνάμεις αι όποια πραγματοποιούν τον σκοπόν των, συνιστάμενον εις την ανάγκην νά κυριαρχούν της Μεσογείου.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΙΣ

Κατά το παρελθόν, η υγειονομική αλληλοβοήθεια, αντιπροσωπεύετο εις την 'Ιταλίαν, μόνον από τὰ εταίριας τῆς ἀμοιβαίας βοήθειας, ἰδρυθείσας ὑπὸ τὴν ὄδησιν τῆς προπαγάνδας τοῦ Μαντζίνη, μὲ ἐλευθέραν πρωτοβουλίαν, καὶ ἐλευθέραν συνεισφοράν, μὲ περιορισμένην ἔκτασιν, αἱ ὁποῖαι τὸ 1884 ἀνεγνωρίσθησαν νομικῶς. Εἰς τὴν νομοθεσίαν μας, ὁ μέγας αὐτὸς κλάδος τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων ἦτο ἄγνωστος.

Ἦτο ἐπομένως λογικόν, τὸ φασιστικὸν καθεστὼς, τὸ ὁποῖον ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν, τόσον εἰς τὸ πεδῖον τῆς κοινωνικῆς προνοίας, ὅσον καὶ τῆς πρόληψως καὶ τῆς θεραπείας τῶν ἐνδονόσων, κατόρθωσε νὰ τοποθετήσῃ τὴν 'Ιταλίαν ἐπὶ κεφαλῇς τῶν πολιτισμένων κρατῶν, νὰ ἐνδιεφέρετο καὶ διὰ τὴν υγειονομικὴν ἀλληλοβοήθειαν καὶ διὰ τὴν ἰδρυσιν ὁργανισμῶν, σοβαρῶς κατηρτισμένων, αὐστηρῶς πειθαρχημένων, καὶ ἀντιπροσωπεύοντων μίαν ἐξέλιξιν εἰς τὴν τεχνικὴν τῶν ἀσφαλίσεων. Καὶ πράγματι, ἡ παλαιὰ ἀντλήσις τῆς ταξικῆς νοστορίας, τῆς θεωρουμένης ὡς νίκης τῆς τάξεως τῶν ἐργαζομένων, ἐναντίον τῶν ἐργοδοτῶν ἢ τοῦ κράτους, ὑπερπηθήθη καὶ ἀντεκατεστάθη ἀπὸ τὴν γνωστὴν δημοσίευσιν XXVIII τοῦ χάρτου τῆς ἐργασίας, διὰ τῆς ὁποίας ἐγκαθίστατο ἡ ἰδρυσις τῶν ταμείων ἀσφαλίσεως ἀσθενῶν μὲ ὑποχρεωτικὴν συνεισφοράν καὶ διαχείρισιν δι' ἐπιτροπῶν. Δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου, τὸ πρόβλημα τῆς υγειονομικῆς ἀσφαλείας, ἀπὸ τοπικὸν πρόβλημα ὑψώνεται εἰς ἐθνικὸν πρόβλημα, ἀπὸ πρόβλημα ατόμων ἢ ὁμάδων μετατρέπεται εἰς πρόβλημα κατηγοριῶν, αἱ ὁποῖαι κινούνται, χάρις εἰς τὸ συνεχειακὸν μᾶς κράτος, ἐντὸς τοῦ κύκλου τῶν ἐπαγγελματικῶν συνεταιρισμῶν. Ἡ λύσις αὕτη, τῆς φασιστικῆς ἀντιλήψεως τῆς ἀσφαλίσεως, εἶναι λογικὴ καὶ καθαρὰ, διότι ἐγκαθιδρύθεισα διὰ τῆς προαναφερθείσης δημο-

σιεύσεως ἐφαρμόζει καὶ εἰς τὸν κλάδον αὐτόν, τὴν ἀρχὴν τῶν συνεχιῶν, τῆς μετατροπῆς κάθε ὁργανισμοῦ, εἴτε πολιτικοῦ εἴτε οικονομικοῦ, εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐπαγγελματικῶν, ἐκπροσωπούμενῃ ἀπὸ τοὺς συνδικαλιστικοὺς συνεταιρισμοὺς καὶ ἐκφράζεται διὰ τῆς ἐπιτροπικῆς συνεισφοράς, καὶ τῆς ἀρμονικῆς πραγματοποιήσεως τῶν σχέσεων μεταξὺ κεφαλαίου καὶ ἐργασίας, πρακτικῆς καὶ ἀξιοπρεποῦς ἐκδηλώσεως τοῦ αἰσθηματος τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἀνθρωπίνης ἀλληλεγγύης, τῆς συνδεύσεως τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τῶν ἐργαζομένων, κάθε κατηγορίας. Κατὰ συνέπειαν, εἰς τοὺς συνεταιρισμοὺς αὐτοὺς θὰ ἔπρεπε ν' ἀνατεθῇ, ὅπως καὶ πράγματι συνέβη, ἡ εὐθύνη διὰ νὰ ἀναπτύξουν ἀποτελεσματικῶς τὴν ὑποχρεωτικὴν αὐτὴν μορφήν τῆς προνοίας καὶ τῆς υγειονομικῆς ἀλληλοβοήθειας. Εἰς τὸ κράτος ἀπ' ἐναντίας, τὸ ἔργον τῆς ἐπιβλέψεως, τοῦ συντονισμοῦ καὶ τῆς ὁλοκληρωτικῆς ἐπεξεργασίας, ἐπειδὴ εἰς τὸ φασιστικὸν καθεστὼς, ἡ ὑγεία τῶν ἀνθρώπων δὲν ἐνδιαφέρει μόνον καὶ ἀποκλειστικῶς τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλ' ἐνδιαφέρει ἐπίσης καὶ πρὸ παντὸς τὴν ἐθνικὴν ὁλότητα.

Ἀπὸ τῆς 21ης Ἀπριλίου 1927 οἱ συνδικαλιστικοὶ συνεταιρισμοί, ἀναχωροῦντες ἐκ τῆς βάσεως αὐτῆς, ἠδυνήθησαν νὰ ὀργανώσουν ἓνα εὐρὺ δίκτυον ἀσφαλίσεων, μὲ ἐπιτροπικὴν βάσιν. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, διὰ νὰ μὴ ἀναφέρωμεν παρὰ τὰς σπουδαιότητας, ἰδρύθησαν αἱ ἀσφαλίσεις τῶν βιομηχανικῶν, αἱ ἀσφαλίσεις τῆς Γεωργίας, τοῦ Ἐμπορίου κλπ.

Εἰς τὴν ὁργάνωσιν τῶν ἀσφαλίσεων ὁ ἐργάτης εὐρίσκει, ὑπὸ τὴν εὐνότεραν ἐννοίαν τῆς λέξεως, τὸ προστατευτικὸν καὶ ὑπερασπιστικὸν ὄργανον ἐναντίον τῶν ἀσθενῶν, διότι ἡ ἀσφαλιστικὴ ἐνέργεια ἐθεώρει καὶ πρέπει νὰ θεωρῇ τὴν διοίκησιν, μόνον ὡς ἓνα ὄργανον καὶ ἀπ' ἐναντίας τῶν ἱατρῶν, μὲ τὴν ἐντολήν καὶ τὴν δρᾶσιν του ὡς τὸν πρωταγωνιστὴν, τὸ κέντρον, τὴν στρόφιγγα, τῆς

δραστηριότητος. Καὶ αὕτη ἐκδηλοῦται διὰ μιᾶς ὁλοκλήρου σειρᾶς υγειονομικῶν ὑπηρεσιῶν, δωρεάν, διὰ τὴν διάγνωσιν καὶ τὴν θεραπείαν τῶν ἀσθενῶν, ὡς ἐπίσης καὶ δι' οικονομικῶν ἀνακουφίσεων. Πράγματι δὲ εἰς τὸν ἐργάτην παρέχεται μίᾳ ἡμερησίᾳ ἀποζημίωσις, διὰ νὰ διατηρηθῇ ἡ δυνατότης, τῆς συντηρήσεως του, κατὰ τὴν περίοδον τῆς πρὸς ἐργασίαν ἀνικάντητος του, συνίσταται δὲ ἡ ἀποζημίωσις αὕτη, εἰς τὸ ἡμερομίσθιον διὰ 150 ἡμέρας τὸ ἔτος. Αἱ υγειονομικαὶ βοήθειαι περιέχουν, 1) ἱατρικὴν περίθαλψιν καὶ χειρουργικὴν ἐπέμβασιν κατ' ὅσον τοῦ ἀσθενοῦς ἢ εἰς τὸ ἱατρεῖον. 2) περίθαλψιν ἐκ μέρους τῶν ἐδικῶν ἱατρῶν. 3) παροχὴν φαρμάκων. 4) νοσοκομειακὴν περίθαλψιν. 5) μαϊευτικὴν περίθαλψιν. 6) ἀναρρωτικὴν καὶ περίθαλψιν ἱαματικῶν λουτρῶν. 7) Παγίαν καὶ συμπληρωματικὰς περιθάλψεις. Κατὰ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1940, ἡ υγειονομικὴ περίθαλψις ἐπεξετάθη ἐπίσης καὶ εἰς τοὺς οἰκέτους οἱ ὁποῖοι ἀντιπροσωπεύουν μίαν μᾶζαν περίπου 3 ἐκ. ατόμων, ἡ ὁποία προστίθεται εἰς τὰ 4 ἐκ. τῶν ἀρχικῶς ἐγγεγραμμένων.

Ἐπομένως 7 ἐκ. ατόμων, μόνον εἰς τὸν τομέα τῆς βιομηχανίας, καρποῦνται τῆς υγειονομικῆς ὁλοκληρωτικῆς περιθάλψεως. Περίθαλψις πλήρης ἀγάπης, μὴ περιοριζομένη ἀπλῶς εἰς τὰς φροντίδας, ἀλλὰ πρὸ παντὸς εἰς τὴν πρόληψιν τῶν ἀσθενειῶν, εἰς τὴν τόνωσιν τοῦ ἐξασθενημένου καὶ κλονισμένου ὁργανισμοῦ, εἰς τὴν ἐπανάκτησιν τῶν προσωρινῶς ἀπολεσθεισῶν δυνάμεων.

Ὀρισμένα στατιστικὰ δεδομένα, σχετικῶς μὲ τὴν δρᾶσιν τῶν ἰδρυμάτων τῶν ἀσφαλίσεων τῶν βιομηχανικῶν, μόνον τῆς ἐπαρχίας τοῦ Μιλάνου, τοῦ μεγαλύτερου ἐργατικοῦ κέντρου τῆς Ἰταλίας, κατὰ τοὺς πρώτους ἑνδεκα μῆνας τοῦ τρέχοντος ἔτους, θὰ βοηθήσουν διὰ τὴν πληρεστέραν κατανόησιν, καὶ θὰ δείξουν τὴν δυνάμιν τῆς

καταβληθείσης προσπάθειας, τὴν ἐπιτευχθεῖσαν τελείαν κατάρτισιν, καὶ τὸ αἶσθημα τῆς πραγματικῆς καὶ βαθείας ἐμπιστοσύνης, τὸ διεσπύσαν εἰς τὴν ἐργατικὴν μᾶζαν.

Γνωρίζετε πόσοι εἶναι οἱ ἐργάται, οἱ ὑπάλληλοι καὶ οἱ οἰκέτοι των, οἱ ἔχοντες δικαίωμα εἰς τὰς υγειονομικὰς αὐτὰς διευκολύνσεις; Ἄνω τοῦ ἐνὸς ἑκατομμυρίου. Ἡ πυκνὴ λεγὼν τῶν ἐπιφορτισμένων ἐξετέλεσε εἰς τοὺς οἴκους τῶν ἀσθενῶν ἢ εἰς τὰ φορητὰ ἱατρεῖα των, περίπου 2 1/2 ἐκατ. ἐπισκέψεων συνολικῆς ἀξίας... Καλὸν λίαν νὰ μὴ ὁμιλήσωμεν. Καὶ γνωρίζετε πόσαι ἐξετάσεις ἐγιναν, εἰς τὰ 22 ἱατρεῖα τοῦ Μιλάνου καὶ τῆς ἐπαρχίας; Σχεδὸν 1 ἐκατ. καὶ 800 χιλ. Καὶ σχεδὸν 700 χιλ. εἶναι αἱ ἡμέραι παραμονῆς εἰς νοσοκομεῖα, καὶ 70 χιλ. παραμονῆς ἀναρρωνούντων εἰς τὰς ἱαματικὰς πηγὰς. Καὶ ἡ φαρμακευτικὴ συμμετοχὴ δὲν εἶναι εὐκαταφρόνητος. Σχεδὸν 1 ἐκ. συνταγῶν ἐγγράφησαν διὰ συνολικὸν ποσόν, αὐτὴν τὴν φορὰν τὸ ἀναφέρωμεν, περίπου 10 ἐκατ. καὶ 300 χιλ. λιτρῶν. Ἄν ἐπανεῖπον, αἱ πτῶχαι ἐκεῖναι εταίρειαι, τῆς ἀμοιβαίας ἀλληλοβοήθειας!

Καὶ οἱ προλετάριοι προστρέχουν ὅχι διὰ νὰ διακόψουν τὴν ἐργασίαν των, ἀλλὰ διὰ ν' ἀρυσθῶν νέας δυνάμεις, διὰ νᾶν καὶ σκληροτέραν ἐργασίαν. Καὶ ὑπάρχουν γέροντες, μὴ παραδεχόμενοι τὴν φθορὰν τοῦ χρόνου καὶ μητέρες ποῦ ἀγωνιστικῶς ζητοῦν νὰ πληροφωρηθοῦν ἐπὶ τοῦ νέου ἀνθους, τὸ ὁποῖον ἐντὸς ὀλίγου θ' ἀνθίσῃ εἰς τὴν ζωὴν καὶ παιδίᾳ ποῦ θ' ἀναπτύξωσιν μὲ ὑγείαν, διὰ νὰ γίνουν αὐρίον δυνατοὶ ἐργάται καὶ καλοὶ στρατιῶται. Καὶ ὅχι ψυχρὸν καὶ λυπηρὸν περιβάλλον, ὅχι κλίμα ψυχρὸν καὶ τραγύ, ἀλλὰ θαλπερότης συναντηλήψεως, μειδίαμα καλωσύνης, ἀδελφικὴ ἀνταπόκρισις καρδιῶν.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον λειτουργοῦν εἰς Ἰταλίαν αἱ κοινωνικαὶ ἀσφαλίσεις τῆς βιομηχανίας.

ERNESTO PODESTA

Ἡ ΠΕΡΙΘΑΛΨΙΣ δὲν περιορίζεται εἰς τὴν διάγνωσιν, ἐκτείνεται καὶ εἰς τὴν θεραπείαν. Ἴδου πῶς γίνεται ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἀκτίνων Χ. Λευχαιμία; Ὁγκος; Αἱ σοβαρότεροι ἀσθένειαι δύνανται νὰ εὕρουν τὴν ὁδὸν τῆς θεραπείας καὶ ἂν ὅχι αὐτήν, τὴν καλλιτέρευσιν διὰ μίαν περίοδον πολὺ ἢ ὀλίγον μακράν, μὲ τὴν βοήθειαν τῆς ραϊνκνθεραπείας.

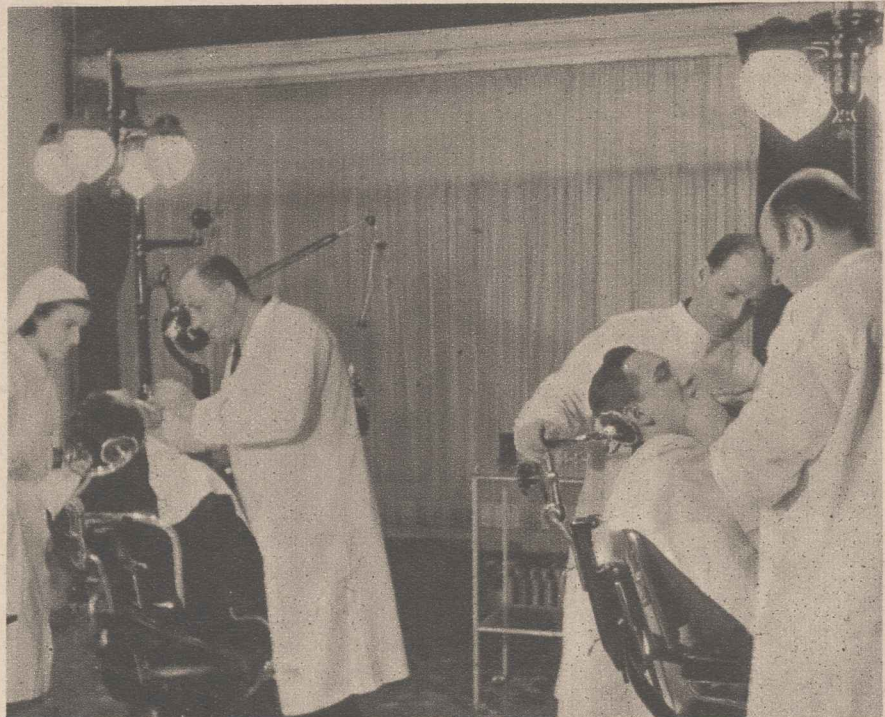
ΕΥΤΥΧΕΙΣ ΜΗΤΕΡΑΙ. Ἡ διάγνωσις τοῦ ἱατροῦ ἦτο καθησυχαστικὴ. Ἀλληλοεκμυστερεύονται τὴν χαρὰν των. Τὰ παιδιὰ εὐρίσκουν εἰς τὰς κοινωνικὰς ἀσφαλίσεις, ὅλην τὴν δυνατὴν περίθαλψιν διὰ τὴν διατήρησιν τῆς υγείας των. Διὰ τοῦ ἐφαρμοζομένου συστήματος ἡ εὐθύνη τῆς μητέρας περιορίζεται, ὅταν ἀκολουθεῖ τὰς ὁδηγίας τῶν ἱατρῶν.

ἀκολουθεῖ

Ο ΜΑΣΙΣΤΑΣ

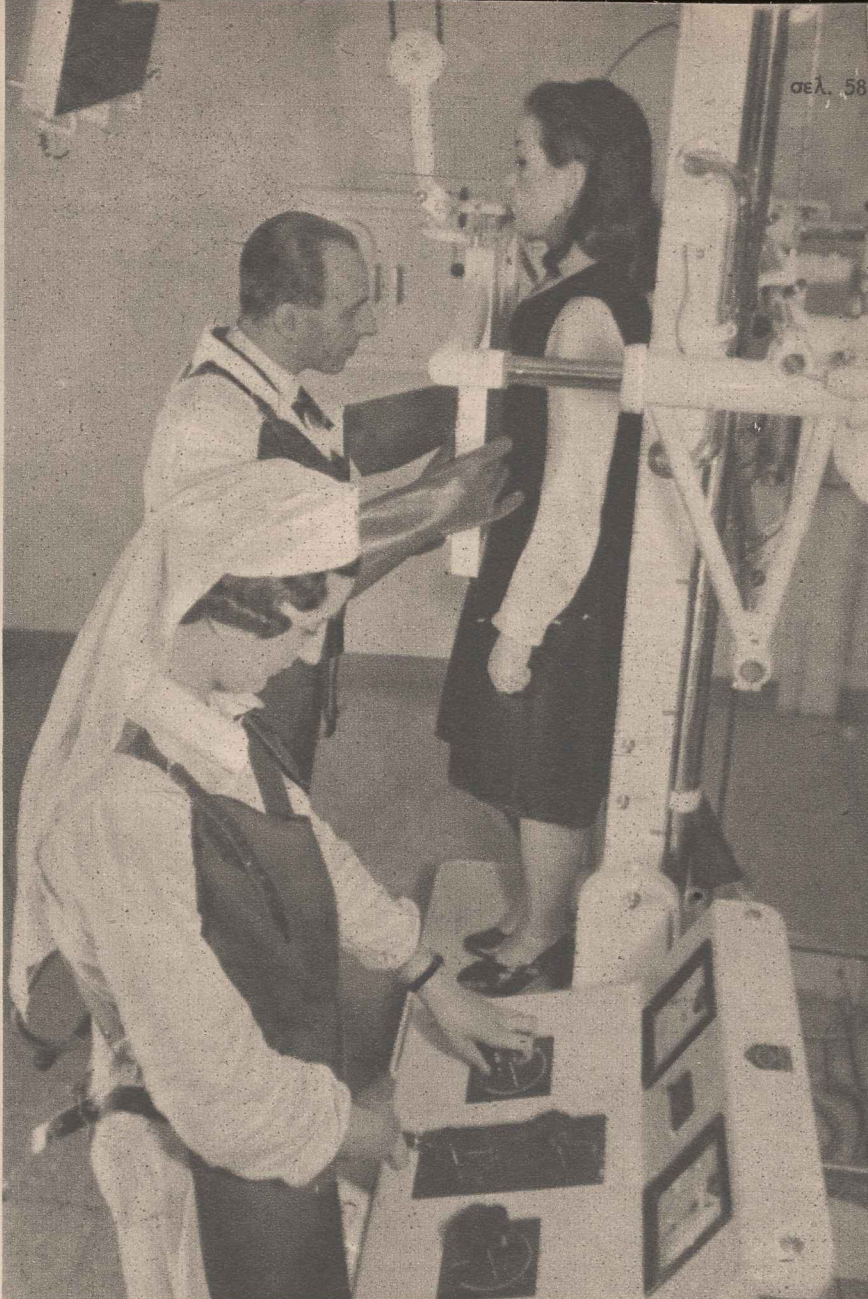
ΟΙ ΕΡΓΑΤΑΙ ΕΥΡΙΣΚΟΥΝ ΠΕΡΙΠΛΗΞΗΝ ΕΙΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΙΔΙΚΟΥΣ ΚΛΑΔΟΥΣ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ. Ίδού έργατης τραυματισθείς εις την χείρα και σπένσας εις τό χειρουργικόν ιατρείον.

ΟΙ ΟΔΟΝΤΟΓΑΤΡΟΙ Έχουν πάντοτε πολλήν εργασίαν. Τά κινητά ιατρεία, καλώς κατ'ετισμένα, εργάζονται όλόκληρον την ημέραν χωρίς διακοπήν. *Οδοντίατροι επί τῷ ἔργῳ.

ΣΥΧΝΑΖΟΝΤΑΙ επίσης πολύ και τὰ ὠτορινολαρυγγολογικά τμήματα τοῦ ιατρείου. *Ο ἑργάτης αὐτός θά ἐλευθερωθῇ πολὺ σύντομα ἀπὸ τὸ ἐνοχλητικώτατον νόσημα του.

ΒΑΣΙΚΟΝ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ διὰ τὴν σύγχρονον ιατρικὴν καὶ χειρουργικὴν, εἶναι ἡ βοήθεια τῆς ραδιογραφίας. Ὑποψιάζονται στηθικὸν νόσημα; Διαστολὴν τῆς καρδίας; Ἐλκος τοῦ στομάχου; *Ο ὑποψιαζόμενος ὑποβάλλεται εἰς τὸν ραδιόλογον. (Κάτω): Ὑπὸ τὰς ὑπεριώδεις ἀκτίνας, ἐπικναδίδουν γοῶμα καὶ δύνανται εἰς ἓνα ἀσθενὲς παιδίον.

ΤΕΛΟΣ

Μασίστας εἶναι ἓνα ὄνομα, πού πέρνει ἄξια, παραπάνω ἀπὸ τὸ πρόσωπο πού παρουσιάζει. Γίνεται ἓνα σύμβολο καὶ περικλείει ἓνα ὁλόκληρο εἶδος κινηματογραφικῶν ταινιῶν, πού εἶναι ἐπίσης καὶ τὸ τυπικὸ εἶδος πού ἀρέσει στοὺς Ἴταλούς. Μασίστας, ἄνθρωπος δυνατός, μὲ καλὴ καρδιά, ὑπῆρξε σχεδὸν σ' ὅλα τὰ κράτη τοῦ κόσμου. Δὲν περνᾷ σαιζὸν πού νά μὴν γίνῃ κ' ἓνα καινούργιο θέμα βασισμένο πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα μὲ ἀσφαλὲς ἐπιτυχία. Καὶ ὅμως τὸ ὄνομα τοῦ Μασίστα παραμένει, παρ' ὅλες τὶς εὐθραυστες μῦδες πού λαοσέρισε ὁ κινηματογράφος, καὶ οἱ ταινίες του, πού ξαναβλέπουμε σήμερ, μᾶς φαίνονται ἀφελεῖς καὶ χονδροειδεῖς ἐκεῖνα πού θά ἔπρεπε νά φαίνονται δραματικά, ἢ ἀνάμνηση τοῦ ἀδελφίου αὐτοῦ γίγαντα διατηρεῖται σὸ μυαλό μας σάν ἓνα εὐχάριστο πρόσωπο τῆς παιδικῆς μας ἡλικίας.

Εἶναι ἓνα πρόσωπο σὸ ὁποῖο μένουμε ἀποσιωμένοι, ὄχι τόσο γιὰ κείνα πού μπόρεσε νά δημιουργήσῃ, ὅσο γιὰ τὴ συμβολικὴ ἄξια πού μεῖς μ' εὐκολία τοῦ ἀποδίδουμε. Στὸν Ἰταλικὸ κινηματογράφο, λείπουν ὀνόματα πού ἀντιπροσωπεύουν μιά δυνατὴ προσωπικότητα καὶ μιά καθαρὴ

συμμετοχὴ στὴ τέχνη. Μιλῶντες καὶ σάν θέλουμε ν' ἀναφέρουμε ἓνα μεγάλο ἔργο, αὐτὸματα ἔρχεται σὸ μυαλό μας τ' ὄνομα τῆς Καμπύρια, πού πρόδρα εἶναι μιά ἐνδιαφέρουσα ταινία, χωρὶς νά εἶναι μεγάλο ἔργο, ἐνὼ τὸ λάθος εἶναι σ' ὅποιους νομίζουν πὼς μὲ κάθε μέσο πρέπει νά ζητήσουν ἐκεῖνα τὰ ἀριστουργήματα πού ἀνθίζουν ἄλλοι καὶ δὲν ἀντιλαμβάνονται ὅτι τὸ χαρακτηριστικὸ ἀκριβῶς τοῦ Ἰταλικοῦ κινηματογράφου, εἶναι ἡ ἐλλειψὴ αὐτῶν τῶν ἀριστουργημάτων, ἀπ' ἐναντίας ὅμως ἐν τῷ συνόλῳ του εἶναι ἐνδιαφέρων καὶ πολλές φορές συγκλονιστικός, σάν εἶδος ὁμαδικῆς ἐκδήλωσης, σάν τοπικὸ φαινόμενο τοῦ τόπου μας.

Θά ἔχουμε ἀκόμα τὴν εὐκαιρία νά μιλήσουμε γιὰ τὶς μορφές τοῦ περασμένου Ἰταλικοῦ κινηματογράφου ζητώντας ν' ἀλλάξουμε τὶς ἀπόψεις πού συχνὰ προκαλοῦσαν κρίσεις πολὺ ἀρνητικές.

Εἶναι ἀκριβῶς μὲ τὴν Καμπύρια καὶ σὸ πρόσωπο τοῦ Μασίστα πού ὁ Βαρθολομαῖος Παγκάνο, ἔρχισε τὴν καριέρα του, διατηρώντας κ' ἔπειτα τ' ὄνομα αὐτοῦ τοῦ προσώπου, πού κατήντησε μυθικὸ. Ὁ σκηνοθέτης Παστρόνε ζητοῦσε ἓναν καλὸ

καρδὸ γίγαντα χωρὶς νά συναλλάσσεται, σάν ὅλους τοὺς γίγαντες τῆς παράδοσης.

Ἀφοῦ ἄδικα ἐξέτασε ὅλες τὶς φωτογραφίες τῶν περιφώνων ἀθλητῶν καὶ ξένων παλαιστῶν, διάλεξε ἓναν ἐκφορτωτὴ τοῦ λιμανιοῦ τῆς Γένοβας, πού θεώρησε τὸ ταξίδι του σὸ Τουρίνο, ὅπου τὸν κάλεσε ὁ Παστρόνε, σάν τὸ πῶς μεγάλο γεγονός τῆς ζωῆς του. Ὁ Βαρθολομαῖος Παγκάνο, ἦταν εὐκρινὴς ἀφελὴς καὶ δὲν μπόρεσε στὸν κινηματογράφο νά εἶναι διαφορετικός. Καὶ κείνο τὸ ζῆλο πού ἔβαζε, γιὰ νά χρησιμοποιήσῃ τὴν δύναμη του γιὰ νά δουλέψῃ σὸ λιμάνι, τὸν διατήρησε ἄθικτο στὸς ρόλους πού οἱ παραγωγοὶ τοῦ ἐμπιστεύθηκαν.

Γιὰ τὸν κινηματογράφο ἦταν ἓνα ἰδεώδες πρόσωπο. Ὁ αὐθόρμητος τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο ἔσπανε τὶς ἀλυσίδες πού, στὴ Καμπύρια, τὸν κρατοῦσαν δεμένο σὸ μύλο, ἐνθουσίαζε τὸ κοινὸ καὶ ὁ πρῶτος του ρόλος ἔγινε ἡ ἀρχὴ μιᾶς σειρᾶς, ταινιῶν ὅπου μόνο οἱ σκηνογραφίες καὶ τὰ βουβά πρόσωπα ἀλλάζανε καὶ πού ἔρχισαν σὸ 1914 καὶ τέλειωσαν σὸ 1928 μὲ τὸ τέλος τοῦ βωβοῦ κινηματογράφου. Κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ μεγάλου πολέμου γύρισε ταινίες προ-

παγανδιστικῆς, ξυλοκοπώντας μὲ τὴ καρδιά του προδότες καὶ δειλοὺς. Στὴν τελευταία του ταινία, βασισμένη σὲ ὑπόθεση χορογραφικῆ, ἔλαβε μέρος σὸ πλεῦρό τῆς Ρουσκάγια. "Ἀν οἱ ταινίες του, ἀπὸ κινηματογραφικῆς ἀπόψεως, δὲν ἀξίζουν μεγάλα πράγματα, τὸ λάθος ἀσφαλῶς, δὲν εἶναι στοὺς ἡθοποιούς. "Ἀν οἱ παραγωγοὶ κ' οἱ σκηνοθέτες ἔβαζαν, γιὰ τὴν ἐκλογή τῶν ὑποθέσεων καὶ γιὰ τὴ καλλιτεχνικὴ διεύθυνση, τὸ ζῆλο πού ἔβαζε ὁ Μασίστα στὶς κινήσεις του, ὁ Ἰταλικὸς κινηματογράφος θά κέρδιζε πολὺ. Εἶναι πιθανὸ πὼς οὔτε οἱ παραγωγοὶ οὔτε οἱ σκηνοθέτες, ἐκτός ἴσως ἀπὸ τὸν Παστρόνε, μπόρεσαν ποτέ νά ἐκτιμήσουν, ὅσο ἔπρεπε, τὴν φυσικότητα τοῦ ἡθοποιοῦ τους, καὶ οἱ πρῶτοι πού δὲν πίστεψαν στὶς ταινίες του ἦταν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι.

Γιὰ μᾶς ὅμως, ἀντίθετα, ὁ χαρακτήρας τοῦ προσώπου αὐτοῦ, προικισμένου μὲ ἐξαιρετικὴ δύναμη, πού εἶναι σχεδὸν ἀνίκανος νά τὴν μεταχειρισθῇ καὶ πού αὐτὸ τὸ δῶρο τοῦ θεοῦ θέλει νά τὸ μεταχειρισθῇ στὴ γῆ, μὲ τὸν καλλίτερο δυνατὸ τρόπο, κάνει τὸν Μασίστα ἓνα πρόσωπο πού εὐκολὰ τὸ ἀγαποῦμε.

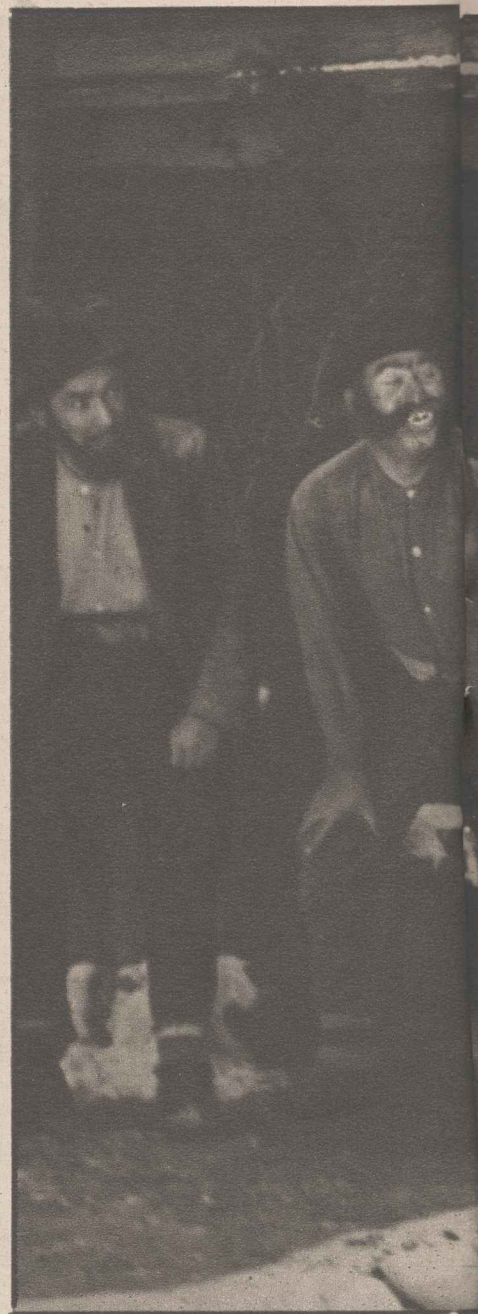
L. C.

«Ο ΜΑΣΙΣΤΑΣ ΣΤΗΝ ΚΟΛΑΣΗ» Εἶναι μιά ἀπ' τὶς τελευταῖες ταινίες πού γύρισε ὁ Βαρθολομαῖος Παγκάνο (πού ἔγινε γνωστὸς μὲ τὸ ὄνομα Μασίστας). Εἶναι τοῦ 1927 καὶ τὴ διεύθυνε ὁ Γκουίντο Μπρινίνεο πού ἐνδιαφέρθηκε περισσότερο γιὰ τὴν σκηνοθεσία, πού τὴν ἔκαμε ἐξωφρενικὴ, καὶ ἀπίστευτη, παρὰ γιὰ τὶς δυνατότητες τοῦ πρωταγωνιστοῦ ἀκολουθεῖ

ΤΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ήτανε μια αστείρευτη πηγή για θέματα με πρωταγωνιστή σαν τὸ Μασίστα, πάντα δυνατό και γενειοφόρο.

Ο ΜΑΣΙΣΤΑ ὁ τρομερός και άκαταβ-

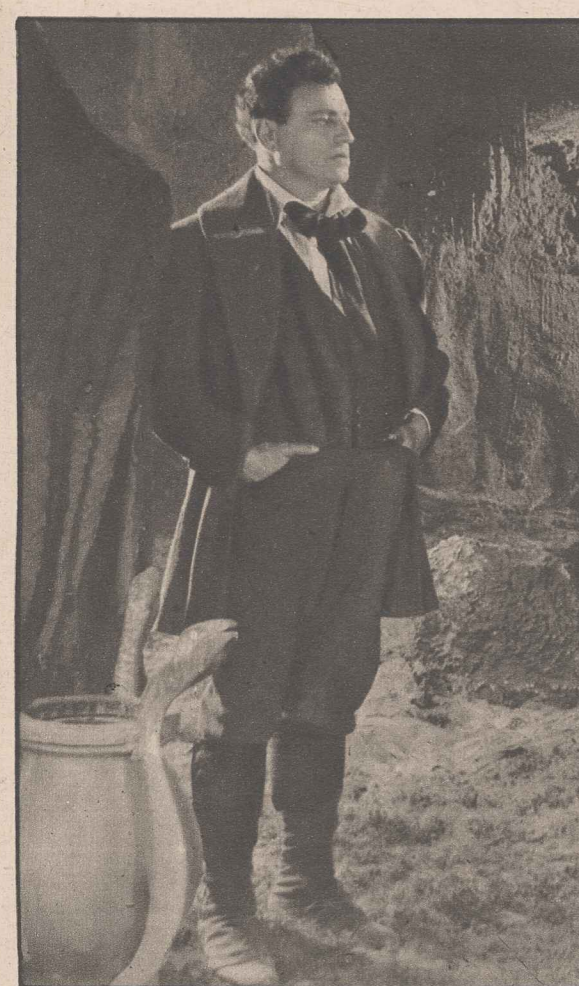
λητος γίγας τῶν Ντολομίτων, ἀντιμετωπίζει στὸ δρόμο ἑνὸς χωριοῦ, μιὰ ἐνέδρα κι' ἀρχίζει τρομερὸ ἀγώνα πού στὸ τέλος, ὅπως πάντα, θὰ τελειώσει μὲ τὴ νίκη του.

Η ΔΥΝΑΜΗ δὲν θὰ ἔφθανε μόνο γιὰ νὰ κάμῃ συμπαθητικὸ τὸν Μασίστα ἀν ἔλειπε και ἡ καλὴ τουκ ἀρδιὰ, πού ἔδειχνε ὁ γίγας σὲ κάθε εὐκαιρία βοηθώντας τοὺς ἀδυνάτους.

Η ΕΠΙΘΥΜΙΑ τοῦ ἐξαιρετικοῦ, ὁδηγεῖ στὸ ἀπίστευτο. Ὁ θεατὴς δύσκολα θὰ πιστέψῃ, πὼς ὁ Μασίστα σηκώνει τοὺς δύο ἀνδρες μόνο μὲ τὴ δύναμη του χωρὶς κανένα τέχνασμα.

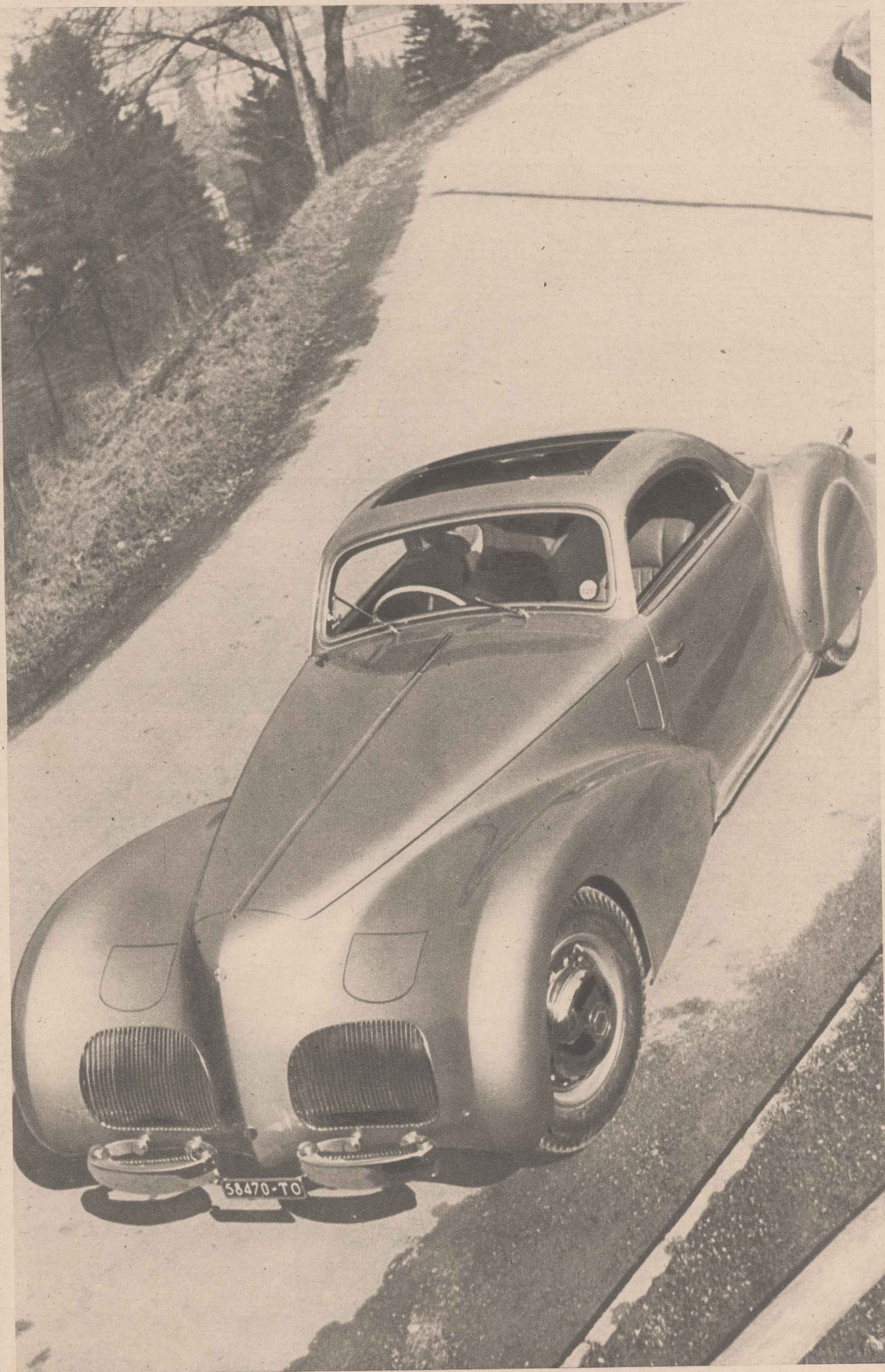

Η ΚΟΛΑΣΗ εἶναι γεμάτη ἀπὸ μισόγυμνες γυναῖκες. Ἡ ταινία μοιάζει σαν φαντασμαγορία θεάτρου ποικιλιῶν.

ΟΙ ΧΟΡΕΪΤΡΙΕΣ μὲ κοστούμι τοῦ μπάνιου, πού σὲ μιὰ σκηνὴ τῆς ταινίας τις ἔβαλαν δίπλα στὸν Μασίστα, μόνο γιὰ τὴν εὐχαρίστηση νὰ δείξουν ὁμορφες γυναῖκες, εἶναι μιὰ ἐφεύρεση τῶν κομικῶν τοῦ Μάκ Σέννερ.

Η ΙΤΑΛΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

ΜΙΑ ΚΟΜΨΗ «Αλφα Ρομέο» δύο θέσεων με σκελετόν των έργων των Φαρίν.

Η Ιταλία είναι το μόνον κράτος του κόσμου όπου ανεπτυχθή σοβαρά βιομηχανία αυτοκινήτων, παρ' όλην την ελλείψιν πρώτων υλών εσωτερικής προελεύσεως. Έγνοούμεν φυσικά τας πρώτας υλάς σιδήρου, ξειδοσιδήρου και χάλυβος που άποτελούν πάντοτε το μεγαλύτερον μέρος του συνολικού βάρους του αυτοκινήτου, δεδομένου ότι τα ελαφρά μίγματα εις την κατασκευήν των αυτοκινήτων είναι ακόμα άρκετά περιορισμένα.

Ένα άλλο εμπόδιον, που έπρεπε να υπερπηδήσουν οι Ιταλοί βιομήχανοι αυτοκινήτων, ήτο η περιορισμένη ζήτηση της εσωτερικής αγοράς. Δεν υπάρχει γιγής βιομηχανία χωρίς να έχη ανάγκην του ελαχίστου εκείνου της παραγωγής, διά να δικαιολογή τας δαπανηράς εγκαταστάσεις, διά τας κατασκευάς εις σειράς, και δι' αυτόν τόν λόγον, οι Ιταλοί βιομήχανοι υπερεβάθησαν ν' αναλάβουν και να νικήσουν τόν σκληρόν αγώνα της εξαγωγής, αν ήθελαν να επιζήσουν.

Έξετάζοντες τώρα τα βασικά χαρακτηριστικά της Ιταλικής βιομηχανίας αυτοκινήτων, θα είπωμεν ότι αυτή διακρίνεται διά τόν επιτυχή κλασικισμόν των τεχνικών λύσεων, διά την ποιικίλιαν των τύπων και διά την τολμηράν και επιτυχή πρωτοτυπίαν των ειδικών τύπων. Όλα ανεξαιρέτως τα Ιταλικά αυτοκίνητα είναι ασφαλή και ταχεία. Αντέχουν πολύ καλά εις τους δρόμους και ανέρχονται τους πιο απότομους άνηφόρους με μεγάλην ευκολίαν. Τα χαρακτηριστικά αυτά εξαρτώνται εν μέρει από τόν Ιταλικόν χαρακτήρα και εν μέρει από την όρεινήν σύστασιν της χώρας.

Δι' αυτόν τόν λόγον θέλομεν τ' αυτοκίνητα μας ταχεία και ειδικώς με το είδος της ταχύτητος που άρέσει εις ήμās, την ευχέρειαν δηλαδή του να επιτυγχάνωμεν με ευκολίαν, μεγάλας μέσας ταχύτητας επί όποιοδήποτε δρόμου, επί οιασδήποτε διαδρομής, διότι ο μέσος όρος έχει αξίαν, και όχι πλέον εκείνη ή προσπάθεια της μεγίστης ταχύτητος, που είναι δυνατόν να είναι και επικίνδυνος και σχεδόν πάντοτε άχρηστος. Μία άμαξα δεν δύναται να λεχθή ταχεία αν ταυτοχρόνως δεν είναι και ασφαλής, και ιδού οι όροι οι εξασφαλιζόντες την τελείαν άντοχήν εις τόν δρόμον: ή ευστάθεια, το όρθον μέτρον της ελαστικότητος των τόξων, το εύχρηστον και τα πρώτης τάξεως φρένα. Κάθε πρωτότυπον μηχανής δοκιμάζεται εξαντλητικώς, όχι μόνον από τους ειδικωτάτους αρχιδοκιμαστάς των εργοστασίων αυτοκινήτων, άλλ' επίσης και από τους καλλιτέρους πρωταθλητάς και από τους γνωστότερους φιλάθλους πριν αρχίσει ή κατασκευή των. Και είναι γνωστή ή λεπτότης του Ιταλού οδηγού. Κατ' αυτόν τόν τρόπον, ένα πρωτότυπον, αφού εγκριθ ή υποβληθ ή άπαραιτήτως εις την αυστηράν εξέτασιν, παρουσιάζει πράγματι τα εξαιρετικά εκείνα χαρίσματα, τα όποια κάθε αυτοκινητιστής, Ιταλός ή ξένος, έχει το δικαίωμα να περιμένη από μίαν μηχανήν κατασκευασθείσαν εις το Τουρίνον ή εις το Μιλάνον.

Η Ικανοποιητική αισθητική του Ιταλικού αυτοκινήτου όφείλεται επίσης εις την Ιταλικήν ιδιοσυγκρασίαν. Όσον άφορά την εμφάνισιν οι Ιταλοί δεν εύχρηστούνται εύκόλως, διότι είναι συνειδησμένοι εις την ώραίτητά, εις όλας τας εκδηλώσεις της. Είναι ώραία επομένως τα αυτοκίνητα «τύπου» όπως είναι και ώραίατα τα «έκτός τύπου» αϊ ειδικοί άμαξαι αϊ κατασκευαζόμεναι από τους άριστοτέχνας, πολλοί των όποίων είναι διάσημοι και εις το έξωτερικόν.

Μέχρι τοῦδε όμιλήσαμεν διά τα γενικά χαρακτηριστικά του Ιταλικού αυτοκινήτου, δηλαδή δι' εκείνα που έχουν όλοι οι τύποι. Τώρα πρέπει ν' αναλύσωμεν τα ειδικά γνωρίσματα των διαφόρων τύπων. Μεταξύ των Ιταλικών κατασκευών υπάρχουν οι

σελ. 63

τύποι πολυτελείας π. χ. ή FIAT «2800» ή Λάντσια «Αστύρα» ή εξακύλινδρος και όκτακύλινδρος «Αλφα Ρομέο» λόγω όμως των ειδικών οικονομικών συνθηκών του τόπου, παρέστη ανάγκη να καταβληθ ή μεγάλη φροντίς διά την κατασκευήν τύπων μικρού κόστους, και πράγματι οι τύποι αυτοί επέτυχον καλά. Η κλίμαξ των μικρών ελαφρών αυτοκινήτων, είναι εις την πραγματικότητα πλήρης, χωρίς να περιλαμβάνη ένα μεγάλον αριθμόν τύπων. Τα αυτοκίνητα αυτά είναι εξαιρετικώς εύχρηστα λόγω των μικρών διαστάσεων και του μειωμένου βάρους, και ή χρησιμοποίησης των στοιχείς ελάχιστα. Η σειρά των αυτοκινήτων αυτών αρχίζει με την μικράν «FIAT 500», πολύ γνωστήν επίσης και εις την Γερμανίαν.

Είναι δύο θέσεων με σκέπασμα και τα μηχανικά της όργανα είναι θαυμασίως συμμετρικά. Η ελαστικότης της δύναται να συγκριθ ή με την ελαστικότητα μεγάλου αυτοκινήτου, και άντέχει καλά εις τόν δρόμον, πράγμα το όποιον δεν επιτυγχάνεται εύκόλως, όταν αϊ γενικά διαστάσεις είναι τόσον περιορισμένη. Από τεχνικής πλευράς, ή «500» διακρίνεται διά τόν κινητήρα της, ο όποιος είναι τοποθετημένος εμπροσθεν του ραντιτέρ, πράγμα που επέτρεψε ν' αύξηθουν αϊ διαστάσεις της «καροσερί» να τακτοποιήθουν καλλίτερον τα άλλα εξαρτήματα, να διευκολυνθ ή ψύξις του κινητήρος και να πλησιάζεται εύκόλως.

Ελαφρά αυτοκίνητα 4 θέσεων έχομεν την «FIAT 1100» με κινητήρα 1100 εκ. και την «Λάντσια». Άρντέα με κινητήρα 900 εκ. Η «FIAT 1100» άποδεικνύει τα αξιοσημείωτα αποτελέσματα τα δυνάμενα να επιτευχθουν διά του συνδυασμού ενός τεχνικού θέματος, με τρόπον κλασικόν. Η 1100 είναι αυτοκίνητον Ικανοποιούν πλήρως και έμπνεον έμπιστοσύνην. Η 1100 είναι κλασσική αλλά τελειοποιημένη, έχει κινητήρα με βαλβίδας επί της κεφαλής και όπισθίους τροχούς ανεξαρτήτους, ενώ συνήθως τα κοινά αυτοκίνητα έχουν κινητήρα με βαλβίδας πλαγίας. Η «Άρντέα» είναι πολύ ελαφρά, κάτι τι μικρότερα της «1100» και χωρίς πλαίσιον επειδή ή καροσερί είναι κινητή. Επί τη ευκαιρίαν υπενθυμίζομεν ότι, ή μέθοδος της ηνωμένης κατασκευής, διά της όποιας άποφεύγονται τα άχρηστα διπλά όργανα, διά να συνδέσουν τόν πλαίσιον με την καροσερί είναι μία εφεύρεσις της Λάντσια. Ο κινητήρ «Άρντέα» έχει κύλινδρους τοποθετημένους εις V με κεφαλές ήμισφαιρικές, βαλβίδας άρκετά επικλινείς, και σωλήνα μεταδόσεως εις το εμπροσθεν μέρος. Παρουσιάζει επομένως τα χαρακτηριστικά του κινητήρος κούρσας, άπ' έναντίας όμως είναι κινητήρ ήπιος. Η κατανάλωσις βενζίνης του αυτοκινήτου αυτού είναι εξαιρετικώς μικρά.

Δύο άλλοι τύποι 4,5 θέσεων συμπληρούν την σειράν των ελαφρών μας αυτοκινήτων: Η FIAT «1500» και ή Λάντσια «Απρίλια». Χαρακτηριστικά των κινητήρων των αυτοκινήτων αυτών είναι αϊ βαλβίδες εις την κεφαλήν και ή κύλινδρος εις ένα και ήμισέως λίτρου. Μόνον ή FIAT «1500» έχει κινητήρα 6 κύλινδρων, ο τύπος αυτός του αυτοκινήτου έχει πρώτης τάξεως ήμην και είναι άρκετά διαδεδομένος. Πρέπει δέ να επαναλάβωμεν και δι' αυτόν όσα είπωμεν και διά τόν τύπον 1100. Η Λάντσια «Απρίλια» παρουσιάζει εξαιρετικά χαρακτηριστικά, διότι είναι άρκετά ελαφρά με ώραίας γραμμάς, ταχυτάτη και μ' ελαχίστην κατανάλωσιν. Και εις αυτήν εύρίσκομεν την φορητήν καροσερί και με χαρακτηριστικά του κινητήρος όμοια με της «Άρντέα». Έκτός από το κοινά 4-5 θέσεων με φορητήν καροσερί, ο όίκος κατασκευάζει τόν αυτόν σκελετόν Άπρίλια, χρησιμοποιώμενον διά την κατασκευήν άνέτων και οικονομικών αυτοκινήτων 6-7 θέσεων (και ή FIAT 1100 κατασκευάζεται επί μακροτέρου σκελετού διά 6-7

άνετους θέσεις, άποδίδουσα το άνώτατον όριον χρησιμότητος). Εις τους τύπους αυτοίς θά προστεθ ή, μόλις το επιτρέψουν οι γενικοί όροι και ένας άλλος τύπος ή Μπιάνκη «Αυρέλια», το πρωτότυπον της όποιας είναι ήδη τελείως έτοιμον.

Η FIAT «2800» είναι ένας κλασσικός τύπος αυτοκινήτου εξακύλινδρον, παρουσιάζων όλα τα πλεονεκτήματα της μεγάλης βιομηχανίας του Τουρίνου. Είναι δυνατή, άνετος, Ικανοποιητική, κατάλληλος διά την σκληροτέραν υπηρεσίαν, εις οίανδήποτε χώραν. Η εξακύλινδρος «Αλφα Ρομέο» τεχνικώς είναι πραγματικόν άριστούργημα και δύναται να λεχθή μοναδική εις το είδος της, διότι ο κινητήρ της, καθ' όλα όμοιος με τόν κινητήρα των αυτοκινήτων κούρσας, δηλαδή με ήμισφαιρικές κεφαλές, με κεντρικήν καύσιν, βαλβίδας πολύ επικλινείς, και δύο άγωγούς διανομής. Ο τύπος «κούρσας» αυτής της άμάξης επέτυχε αξιοσημείωτους επιτυχίας προπολεμικώς. Όσον άφορά την όκτακύλινδρον «Αλφα Ρομέο» άσφαλώς είναι ένα από τα ώραίτερα αυτοκίνητα τα κατασκευασθέντα εις Εύρώπην κατά τα τελευταία έτη.

Η Ιταλική βιομηχανία λεωφορείων και φορητών αυτοκινήτων, όρειλομένη έκτός από τους προαναφερθέντες όίκους, επίσης και εις την Ίζόττα Φρακκίνη και την Ο. Μ., περιλαμβάνει οίονδήποτε τύπον όχήματος, συμπεριλαμβανομένου και του ήλεκτρικού. Ένώ διά τα μικρά όχήματα, χρησιμοποιούνται σκελετοί άμαξών με κινητήρας βενζίνης, τα μεγάλα έχουν κινητήρα νάφθης.

Η παρούσα ανάγκη της τροφοδοτήσεως των κινητήρων με καύσιμον ύλην έντοπιαν, ώδήγησε εις την κατασκευήν πολλών τύπων αυτοκινήτων λεωφορείων και φορητών κινουμένων με γκαζόγενον και μέθων. Όσον άφορά τα ήλεκτρικά λεωφορεία, κατασκευάζονται σήμερον από όλας τας βιομηχανίας μας εις διαφόρους τύπους. Εις αυτά δέον να προσθέσωμεν τα τακτέρ διά να είναι το σύνολον πλήρες. Σήμερον κατασκευάζονται και διάφοροι τύποι στρατιωτικών αυτοκινήτων κάθε είδους, κάθε ειδικότητος, διά τα όποια είναι πρακτικώς άδύνατον, εις ένα και μόνον άρθρον μας, όπως το παρόν, ν' αναλάβωμεν μίαν περιγραφήν, έστω και σύντομον.

Η Ιταλική βιομηχανία αυτοκινήτων, υπερπηδήσε πολλές και σκληράς δυσκολίας, μερικώς των όποίων άνεφέρωμεν ... τώμως, και έφθασε σήμερον εις τουνύτον σημειόν αξίας, ώστε να τοποθετείται μεταξύ των σπουδαιότερων του τόπου. Επί' αυτής, ως και επί των λοιπών βιομηχανιών μας πρέπει να βασίζόμεθα, διά να επιτύχωμεν μεταπολεμικώς την οικονομικήν εκείνην Ισορροπίαν, χωρίς την όποιαν ή ζωή ταύτη του τόπου μας θά καθίστατο πολύ δύσκολος.

Το πρόβλημα της εξαγωγής συγκεντρώνει πάντοτε την μέριμναν όλων των ενδιαφερομένων. Όλοι γνωρίζομεν, ότι ή Ιταλική εξαγωγή αυτοκινήτων, υπήρξε πάντοτε μία αξιοσημείωτος δύναμις του έμπορικου μας Ισοζυγίου. Ούδεμία άμφιβολία ότι μετά την νίκην ή βιομηχανία αυτοκινήτων, θά δώση μεγαλειτέραν ώθησιν εις την εξαγωγήν, σύμφωνα με τας νέας συνθήκας και προς τας μεγαλειτέρας και άσφαλεστέρως ξένας αγοράς. Η υποχρεωτική και χρήσιμος συνεργασία, μετά της συμμάχου και φίλης Γερμανίας, δεν είναι δυνατόν, παρά να βοηθήση την ώθησιν ταύτην, τόσον όσον άφορά την παραγωγήν, όσον και την εξαγωγήν.

Έν τώ μεταξύ ή τεχνική προσπάθεια μας, διά την συνεχή καλλιτέρευσιν των τύπων και διά την δημιουργίαν πρωτοτύπων, μεγάλης τελειοποιηθέντων, συνεχίζεται άδιακόπως, παρ' όλον ότι εύρίσκόμεθα εις έμπόλεμον κατάσταση. Η επιτυχία μας και ή κίνησις των εξαγωγών μας δέον να βασίζεται πάντοτε επί της ποιότητος της παραγωγής.

ΕΝΑ FIAT «1500» με σκελετόν Βιότι.

ΕΝΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ λεωφορείον «626Α» με σκελετόν Βιμπέρτι.

Η ΣΕΙΡΑ των στρατιωτικών αυτοκινήτων «FIAT» ένόπιον των έργων των.

TEMPO - ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ - ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ALBERTO MONDADORI ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ PAOLO LECALDANO

ΟΙ ΕΓΧΡΩΜΟΙ ΠΙΝΑΚΕΣ ΕΤΥΠΩΘΗΣΑΝ ΕΙΣ ΤΑ ΧΡΩΜΑΤΟΡΟΤΑΤΑ ΤΩΝ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ A. MONDADORI - VERONA (ΙΤΑΛΙΑ)

Έκδίδεται παρά της ANONIMA PERIODICI ITALIANI - Πρόεδρος ARNOLDO MONDADORI - Μιλάνον, Via Corridoni, 39. Διά δημοσιεύσεις άπευθυντέον προς την Α.Ρ.Ι. Corso del Littorio, 1 - Milano - Τηλ. 75-136 - Έκτυπείται επί χάρτου της Χαρτοποιίας BURGO - Stab. Rotoc. Vitagliano, Milano, Via Serio 1 - Via Asiago 41 - 1941-XX